

WÓJT GMINY ŁUKÓW

arch-dom
BIURO PROJEKTOWE Sp. j

21 - 500 Biała Podlaska
Plac Szkolny Dwór 28
tel. [0-83] 342-00-36, fax 342-00-38

PROGNOZA

oddziaływania na środowisko
ustaleń
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
gminy Łuków.

Opracował:

mgr inż. arch. Henryk Dołęgowski
upr. urb. 812/89

mgr inż. arch. Agnieszka Cajgner
mgr inż. arch. Anna Dawidziuk
mgr Roman Kopytiuk
mgr Marek Kulhawczuk

Biała Podlaska, 2006 r.

SPIS TREŚCI

<u>ROZDZIAŁ I INFORMACJE OGÓLNE.</u>	5
<u>1. Zakres opracowania.</u>	5
<u>2. Podstawa prawna.</u>	5
<u>3. Materiały wyjściowe:</u>	6
<u>ROZDZIAŁ II ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE</u>	7
<u>1. Środowisko przyrodnicze.</u>	7
<u>1.1. Położenie geograficzne gminy</u>	7
<u>1.2. Ukształtowanie terenu</u>	7
<u>1.3. Budowa geologiczna, surowce mineralne</u>	7
<u>1.3.1. Budowa geologiczna</u>	7
<u>1.3.2. Warunki podłoża budowlanego</u>	8
<u>1.3.3. Surowce mineralne</u>	8
<u>1.4. Wody powierzchniowe i podziemne</u>	9
<u>1.4.1. Wody powierzchniowe</u>	9
<u>1.4.2. Wody podziemne</u>	9
<u>1.5. Klimat</u>	10
<u>1.6. Pokrywa glebowa, rolnicza przestrzeń produkcyjna</u>	10
<u>1.6.1. Pokrywa glebowa</u>	10
<u>1.6.2. Rolnicza przestrzeń produkcyjna</u>	11
<u>1.7. Szata roślinna, fauna, powiązania przyrodnicze</u>	11
<u>1.7.1. Lasy</u>	11
<u>1.7.2. Strefa ekologiczna</u>	12
<u>1.7.3. Powiązania przyrodnicze</u>	12
<u>1.7.4. Istniejące i proponowane obszary ochrony krajobrazu</u>	12
<u>1.8. Podsumowanie</u>	13
<u>ROZDZIAŁ III USTALENIA PLANU W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO I KULTUROWEGO W GRANICACH GMINY ŁUKÓW</u>	15
<u>1. Ustalenia planu w zakresie infrastruktury technicznej:</u>	15
<u>1.1. Zaopatrzenie w wodę.</u>	15
<u>1.2. Odprowadzanie ścieków - kanalizacja sanitarna.</u>	15
<u>1.3. Odprowadzenie ścieków - kanalizacja deszczowa.</u>	16
<u>1.4. Zaopatrzenie w gaz.</u>	16
<u>1.5. Ciepłownictwo.</u>	17
<u>1.6. Gospodarka odpadami.</u>	17
<u>1.7. Elektroenergetyka.</u>	17

<u>1.8. Telekomunikacja.</u>	18
<u>1.9. Ogólne zasady realizacji sieci infrastruktury technicznej na obszarze gminy.</u>	18
.....	18
2. Ustalenia planu w zakresie komunikacji:	18
<u>2.1. Ogólne warunki realizacji inwestycji i ochrony środowiska.</u>	18
3. Ustalenia planu w zakresie zagospodarowanie terenu w strefach ochronnych.	19
<u>3.1. Strefy ochrony lokalnych źródeł, ujęć wody i sieci wodociągowych.</u>	19
<u>3.1.1. Ustalenia podstawowe.</u>	19
<u>3.1.2. Strefy oraz obszary ochronne - zasady ustawowe.</u>	20
<u>3.1.3. Sieci wodociągowe.</u>	21
<u>3.1.4. Polityka przestrzenna.</u>	21
<u>3.2. Strefy oddziaływania oczyszczalni ścieków</u>	22
<u>3.2.1. Ustalenia podstawowe.</u>	22
<u>3.2.2. Polityka przestrzenna.</u>	22
<u>3.2.3. Gospodarka ściekami.</u>	22
<u>3.3. Strefy sanitarne cmentarzy.</u>	22
<u>3.3.1. Ustalenia podstawowe.</u>	22
<u>3.3.2. Polityka przestrzenna.</u>	23
<u>3.4. Strefy gazociągów.</u>	23
<u>3.4.1. Ustalenia podstawowe.</u>	23
<u>3.4.2. Polityka przestrzenna.</u>	23
<u>3.5. Strefy sieci elektroenergetycznych.</u>	25
<u>3.5.1. Ustalenia podstawowe.</u>	25
<u>3.5.2. Polityka przestrzenna.</u>	25
<u>3.5.3. Obowiązujące normy i zarządzenia.</u>	26
<u>3.6. Strefy sieci telekomunikacyjnych.</u>	26
<u>3.6.1. Ustalenia podstawowe.</u>	26
<u>3.6.2. Polityka przestrzenna.</u>	26
<u>3.6.3. Obowiązujące normy i zarządzenia.</u>	26
<u>3.7. Strefy ochrony przed hałasem.</u>	27
<u>3.7.1. Ustalenia podstawowe.</u>	27
<u>3.7.2. Polityka przestrzenna.</u>	27
<u>3.8. Strefa zagrożenia zalewowego rzeki Krzny.</u>	27
<u>3.8.1. Ustalenia podstawowe.</u>	27
<u>3.8.2. Polityka przestrzenna.</u>	28
<u>3.9. Strefa melioracji.</u>	28
<u>3.9.1. Ustalenia podstawowe.</u>	28
<u>3.9.2. Polityka przestrzenna.</u>	28
<u>3.10. Strefy zagrożeń geologicznych i hydrogeologicznych wymagające szczegółowego rozpoznania hydrogeologicznego.</u>	28
<u>3.10.1. Ustalenia podstawowe w obrębie doliny rzeki Krzny</u>	28
4. Wartości kulturowe i przyrodnicze.	29
<u>4.1. Ustalenia planu w zakresie wartości kulturowych.</u>	29
<u>4.1.1. Ogólne zasady ochrony krajobrazu naturalnego na obszarze gminy Łuków.</u>	29

<u>4.1.2. Strefy ochrony krajobrazu kulturowego</u>	29
<u>4.2. Zagospodarowanie terenów związanych z eksploatacją kopalni.</u>	31

ROZDZIAŁ IV OCENA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ŁUKÓW.....

32

1. Ocena skutków dla środowiska wynikająca z projektowanego przeznaczenia terenu...32

**2. Ocena skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego na poszczególne elementy środowiska.**38

**3. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i
zdolności do regeneracji, wynikających z uwarunkowań określonych w opracowaniu
ekofizjograficznym.**40

**4. Ocena rozwiązań funkcjonalno - przestrzennych i innych ustaleń zawartych w
projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z punktu widzenia:**42

**5. Ocena możliwości rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne
oddziaływanie na środowisko, które mogą wynikać z realizacji ustaleń projektowanego
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.**47

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY:

Synteza ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Łuków w aspekcie oceny oddziaływania na środowisko.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ŁUKÓW.

ROZDZIAŁ I INFORMACJE OGÓLNE.

1. Zakres opracowania.

Opracowana prognoza stanowi uzupełnienie miejscowego Planu zagospodarowania przestrzennego gminy Łuków – wg wymogów ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym. Celem prognozy jest określenie charakteru prawdopodobnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze, spowodowanych realizacją zalecanych lub dopuszczonych przez plan ustaleń zagospodarowania przestrzennego.

Prognoza analizuje i wskazuje potencjalne zagrożenia dla środowiska wynikające z rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych zawartych w planie zagospodarowania przestrzennego. Prognoza obejmuje obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Łuków.

2. Podstawa prawna.

Konieczność opracowania niniejszej prognozy wynika z art. 41 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 i Nr 115, poz. 1229 oraz 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984 i Nr 153 poz. 1271) i ustawy z dnia 27 marca 2003 r. (Dz. U. Nr 80, poz. 717) oraz Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 listopada 2002 r. w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 197, poz. 1667).

3. Materiały wyjściowe:

- 1) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łuków – uchwalonego Uchwałą Nr V/49/99 Rady Gminy Łuków z dnia 30 kwietnia 1999 r.,
- 2) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Łuków,
- 3) Opracowanie ekofizjograficzne na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Łuków opracowane przez Biuro Projektowe „ARCH - DOM” s.j. w Białej Podlaskiej,
- 4) Raport o stanie środowiska województwa lubelskiego w 2002 roku – opracowanie: Inspekcja Ochrony Środowiska – Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie, Lubelski Urząd Wojewódzki w Lublinie – Wydział Ochrony Środowiska i Rolnictwa, Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Lublinie, Lublin 2001- 2003 r.,
- 5) Ustawa: Prawo Ochrony Środowiska z dnia 27.04.2001 r. (Dz. U. nr 62, poz. 627),
- 6) Ustawa o wprowadzeniu ustawy – Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. nr 100, poz. 1085, 2001r.),
- 7) Ustawa o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 7 listopada 2003 r., nr 190 poz. 1865),
- 8) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628),
- 9) Ustawa z dnia 19 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2003 r. Nr 7, poz. 78),
- 10) Ustawa: Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r (Dz. U. Nr 115, poz. 1229),
- 11) Ustawa z dnia 21 grudnia 2001 o zmianie ustawy: Prawo wodne, Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 grudnia 2002 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2003 r. Nr 1, poz. 12),
- 12) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 czerwca 2002 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz marginesów tolerancji dla dopuszczalnych poziomów niektórych substancji (Dz. U. Nr 87, poz. 796),
- 13) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165, poz. 1359),
- 14) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego (Dz. U. Nr 212 poz. 1799),
- 15) Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. Nr 101, poz. 444 z późniejszymi zmianami),
- 16) Ustawa z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 114, poz. 492 z późniejszymi zmianami),
- 17) Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 16, poz. 78 z późniejszymi zmianami),
- 18) Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 13 maja 1998 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 66, poz. 436).

ROZDZIAŁ II

ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE

1. Środowisko przyrodnicze.

1.1. Położenie geograficzne gminy

Gmina Łuków położona jest w południowo-wschodniej części województwa lubelskiego i obejmuje tereny wokół granic administracyjnych miasta Łukowa. Gmina graniczy: od północy z gminami Domanice, Wiśniew, Zbuczyn Poduchowny, od północnego wschodu z gminą Trzebieszów, od wschodu i południowego wschodu z gminami Kąkolewnica Wschodnia i Ulan, od południa z gminą Wojcieszków, od zachodu z gminami Stanin i Stoczek Łukowski. Powierzchnia ogólna gminy Łuków wynosi 30832 ha.

Według podziału fizyczno-geograficznego Polski wg J. Kondrackiego gmina Łuków położona jest w granicach mezoregionu Równina Łukowska należącego do makroregionu Nizina Południowopodlaska.

Zgodnie z przeprowadzonym przez W. Pożaryskiego podziałem Polski na jednostki geologiczne gmina Łuków położona jest w strefie Wyniesienia Zrębowego Podlasko-Lubelskiego należącego do Platformy Wschodnioeuropejskiej.

Gmina Łuków należy do Dzielnic Podlaskiej charakteryzującą się ostrzejszym klimatem niż Dzielnic Wschodnia (sąsiadująca z nią od zachodu) zgodnie z regionalizacją klimatyczną przeprowadzoną przez R. Gumińskiego.

1.2. Ukształtowanie terenu

Rzeźba terenu gminy Łuków jest słabo zróżnicowana. Urozmaiceniem są nieliczne wzgórza moreny czołowej o wysokościach względnych do 7m i nachyleniu zboczy 5 %, występujące w rejonie wsi Biardy oraz na terenie kompleksu leśnego w północno-zachodniej części gminy charakteryzującym się licznie występującymi wydmiami.

Wysokości bezwzględne wahają się od 154m npm we wschodniej i południowej części gminy do 183 m npm na zachodzie.

Cały obszar gminy położony jest w obrębie wysoczyzny polodowcowej płaskiej, miejscami lekko falistej, o spadkach do 2%, lokalnie do 5%. Obszar ten porozcinany jest dolinami: Krzny Północnej, Krzny Południowej, Samicy, Stanówki i ich bezimiennych dopływów. Na obszarze gminy występują również obniżenia powytopiskowe charakteryzujące się dość wyrównanym zabagnionym dnem.

1.3. Budowa geologiczna, surowce mineralne

1.3.1. Budowa geologiczna

W podłożu gminy Łuków występują skały krystaliczne, brak jest osadów dewonu a osady karbonu i mezozoiku są zredukowane. Pod utworami czwartorzędowymi występują osady pliocenu – głównie ily. Utwory czwartorzędowe to osady zlodowaceń (plejstoceny) oraz współczesne (holoceny).

Utwory plejstocenijskie (gliny i piaski lodowcowe, piaski i żwiry wodnolodowcowe) oraz utwory holocenijskie (piaski i mułki rzeczne, torfy bagienne oraz piaski eoliczne) występują w przypowierzchniowej warstwie gruntów gminy tj. do głębokości 4,5 m pgt.

Utworami holocenijskimi pokryta jest znaczna część gminy. Występują one w dolinach Krzny Północnej, Krzny Południowej, Samicy, Stanówki, bezimiennych cieków oraz w obniżeniach powytopiskowych i zagłębieniach bezodpływowych. Są to namuły organiczne pylaste lub piaszczyste, piaski, piaski humusowe, pyły i gliny pylaste. W dolinie Krzny Południowej oraz w obniżeniach powytopiskowych występują torfy. Grunty zbudowane z torfów są niekorzystne dla budownictwa ze względu na silne nawodnienie. Również piaski drobnoziarniste występujące w rejonie wsi: Grzędówka, Kol. Grzędówka, Karwacz, Świdry, Wólka Świątkowska, Wólka Zagórna są gruntami sypkimi i luźnymi utrudniającymi budownictwo.

Na pozostałym obszarze gminy występują utwory plejstocenijskie charakteryzujące się korzystnymi dla budownictwa warunkami geologiczno-inżynierskimi. W północnej, zachodniej i południowo-wschodniej części gminy dominują piaski i żwiry wodnolodowcowe (piaski średnie i drobne często z wkładkami żwirów). W południowej i wschodniej części gminy dominują gliny morenowe (gliny, gliny piaszczyste, gliny pylaste, lokalnie przewarstwione wkładkami piasków i piasków gliniastych). Piaski lodowcowe występują w sąsiedztwie glin morenowych głównie w północnej części gminy. W północno-wschodniej części gminy (na terenie kompleksu leśnego) występują piaski i żwiry czołowomorenowe.

W rejonie Gołaszyna wśród osadów czwartorzędowych występują na powierzchni ility jurajskie będące unikalnymi w skali światowej ility czarnymi zawierającymi skorupki amonitów, małż, ramienionogów, otwornic, odłamki drewna i kryształy pirytu. Obszar ich występowania objęty jest ochroną rezerwatową.

1.3.2. Warunki podłoża budowlanego

W granicach gminy występują utwory plejstocenijskie jak również holocenijskie, które zajmują znaczną jej część.

Utwory plejstocenijskie charakteryzują się warunkami korzystnymi dla budownictwa. Obejmują gliny, piaski lodowcowe, oraz piaski i żwiry wodnolodowcowe. Zlokalizowane są północnej, zachodniej, południowej i wschodniej części gminy.

Utwory holocenijskie są słabonośne i na ogół nie nadają się do bezpośredniego posadowienia budynków. Niekorzystne warunki geologiczno-inżynierskie występują w wypełnionych osadami organicznymi i mułkami dolinach rzek Krzny Południowej i Północnej i innych mniejszych cieków oraz lokalnych obniżeń w powierzchni wysoczyzny. Tereny dolin i lokalnych obniżeń charakteryzują się dodatkowo płytko występującymi (stałe lub okresowo) wodami gruntowymi, co jest także czynnikiem znacznie utrudniającym posadowienie budynków.

Obszarami o warunkach geologicznych utrudniających budownictwo są pola piasków przewianych. Wynika to ze słabego stopnia zagęszczenia drobnoziarnistych piasków eolicznych. Utrudniona realizacja budownictwa może występować na terenach gdzie są zalegające na powierzchni terenu lub występujące pod niewielkim nadkładem piasków i glin zwałowych ility kry jurajskiej (są to utwory uplastyczniające się pod wpływem wody). Są to tereny nie zalecane pod zabudowę.

1.3.3. Surowce mineralne

Na obszarze gminy stwierdzono występowanie złóż iłów jurajskich oraz kruszywa naturalnego. Występują one w rejonie Gołaszyna gdzie tworzą złożę o udokumentowanych

zasobach liczących 3906 tys. m³. W iłach znajdują się liczne konkracje zawierające świetnie zachowane skamieniałości morskiej fauny jurajskiej, głównie muszle amonitów (często również ślimaki, małże, belemnity, liliowce, otwornice i ryby). Iły jurajskie ze względu na występujące w złożu unikalne skamieliny zostało ono objęte ochroną rezerwatową, co uniemożliwia eksploatację. Na obszarze całej powierzchni gminy występuje równomiernie kruszywo naturalne w postaci piasków.

1.4. Wody powierzchniowe i podziemne

1.4.1. Wody powierzchniowe

Północna część gminy położona jest w dorzeczu Bugu i odwadniana przez jego lewostronne dopływy: Krznię Północną i Krznię Południową. Rzeki te wypływają z zalesionych obszarów północno-zachodniej części gminy i płyną w kierunku wschodnim. Dział wodny oddzielający zlewnie tych rzek jest niewyraźny. Na Krznie Południowej znajduje się zbiornik retencyjny „Zimna woda”

Południowa część gminy znajduje się w dorzeczu Wieprza i jest odwadniana przez dopływy Bystrzycy: Samicę i Stanówkę.

Samica jest lewostronnym dopływem Bystrzycy płynącym w kierunku południowym przez południowe i południowo-zachodnie tereny gminy Łuków. Jej początek stanowi rów łączący się z dopływem Krzny Południowej.

Stanówka jest lewostronnym dopływem Bystrzycy wypływającym z obniżenia w okolicach wsi Aleksandrów.

W skład sieci hydrograficznej gminy Łuków wchodzi również bezimienne ciekły, liczne rowy melioracyjne, wypełnione wodą dna zagłębień bezodpływowych, wyrobiska poeksploatacyjne, zbiorniki przeciwpożarowe.

Największym zbiornikiem sztucznym jest zbiornik „Zimna Woda”, zasilany wodami Krzny Południowej. W rejonie Łapiguzu znajdują się wypełnione wodą nieczynne wyrobiska po eksploatacji surowca dla nieczynnej już cegielni.

Badaniami jakości wód prowadzone są na Krznie Południowej w Poważu i w Strzyżewie. Według pomiarów Państwowej Inspekcji Ochrony Środowiska rzeka prowadzi wody nie odpowiadające normom (zarówno według klasyfikacji ogólnej, jak i oceny sanitarnej), przy czym poniżej Łukowa stwierdzono gorszą jakość niż powyżej.

Wody powierzchniowe nie stanowią istotnych ograniczeń w wykorzystaniu terenów na cele budowlane – ograniczenia w dolinach rzecznych i w obniżeniach wynikają głównie z istniejących tutaj warunków geologiczno-inżynierskich.

1.4.2. Wody podziemne

Gmina Łuków leży w obrębie Niecki Mazowieckiej zbudowanej z utworów kredy, trzeciorzędu i czwartorzędu. Główny poziom wodonośny tej jednostki związany jest z piętrzem trzeciorzędowym.

Gmina położona jest na obszarze trzeciorzędowego głównego zbiornika wód podziemnych „Subniecka warszawska” o zasobach dyspozycyjnych 0,06 l/s/km². Wody tej warstwy charakteryzują się zwiększoną zawartością związków żelaza i manganu, w związku z czym wymagają uzdatnień. Wody trzeciorzędowe ujmowane są w studniach w Gołaszynie, Ławkach i Sięciaszcu.

Północna część gminy położona jest na obszarze czwartorzędowego głównego zbiornika wód podziemnych „Zbiornik morenowy rzeki górny Liwiec” o zasobach dyspozycyjnych 2,31 l/s/km². Czwartorzędowe studnie głębinowe znajdują się we wsiach: Aleksandrów, Gręzówka, Krynka, Ryżki, Szczygły Górne, Turze Rogi, Zalesie.

Północno-wschodnia część gminy charakteryzuje się brakiem izolacji pierwszego użytkowego poziomu wodonośnego natomiast w części zachodniej jest dobra izolacja tego poziomu. Pozostałe obszary gminy posiadają słabo izolowany pierwszy poziom wodonośny.

Na obszarze gminy znajdują się tereny o płytkim występowaniu wód gruntowych. Najpłycej (0-1,0 m ppt) występują wody gruntowe w dolinach i obniżeniach powytopiskowych zajmując znaczną powierzchnię gminy. Płytkie występowanie wód gruntowych wyklucza lokalizację zabudowy. Na terenach przyległych do dolin i obniżeń występują wody gruntowe na głębokości 1,0-2,0m ppt. Na tych terenach możliwa jest lokalizacja zabudowy poprzez zabezpieczanie fundamentów przed działaniem wody gruntowej. Ograniczeń dla lokalizowania zabudowy nie ma w obrębie wysoczyzny polodowcowej gdzie wody podziemne występują głębiej niż 2,0m ppt.

1.5. Klimat

Gmina Łuków należy do Mazowiecko-Podlaskiego regionu klimatycznego. Klimat tego regionu jest zimniejszy od klimatu centralnej Polski i charakteryzuje się wzrostem cech kontynentalizmu. Średnia roczna temperatura powietrza na terenie gminy Łuków wynosi około +7,5 °C. Średnie roczne sumy opadów wynoszą 500÷550 mm. Liczba dni z przymrozkami (o temperaturze maksymalnej powyżej 0 °C i temperaturze minimalnej poniżej 0 °C) przekracza 130. Na terenie gminy okres bezprzymrozkowy trwa 155 dni, a okres wegetacyjny (liczba dni o średniej dobowej temperaturze nie niższej niż 5 °C)- 210 dni. Największe zróżnicowanie warunków termicznych występuje pomiędzy dolinami i terenami podmokłymi, a obszarami wyniesionymi o głębszym zaleganiu wód gruntowych. Doliny występujących w granicach gminy rzek, a także mniejsze dolinki i obniżenia stanowią obszary inwersyjne, predysponowane do zalegania chłodnego i wilgotnego powietrza. Częste mgły, inwersje temperatur i lokalne przymrozki sprawiają, że tereny te nie są korzystne pod uprawy, które są wrażliwe na późnowiosenne przymrozki.

Średnia roczna wilgotność względna powietrza wynosi 80%. Obszar gminy otrzymuje średnio w roku 500 mm opadu atmosferycznego. Na obszarze gminy przeważają wiatry sektora zachodniego. Średnia roczna prędkość wiatru wynosi 3m/s.

1.6. Pokrywa glebowa, rolnicza przestrzeń produkcyjna

1.6.1. Pokrywa glebowa

Na terenie gminy dominują gleby biellicowe i pseudobiellicowe wytworzone z piasków gliniastych. Gleby biellicowe występują pod lasami, natomiast pseudobiellicowe występują głównie w płn. części gminy. Na obszarze objętym opracowaniem występują również gleby brunatne wylugowane wytworzone z piasków gliniastych lekkich oraz czarne ziemie zdegradowane o składzie mechanicznym piasków słabogliniastych występujące lokalnie w sąsiedztwie dolin rzecznych.

Wśród gruntów ornych występują gleby 3 kompleksów przydatności rolniczej:

- gleby kompleksu żytniego słabego występują na dużych obszarach w północnej, wschodniej i zachodniej części gminy,
- gleby kompleksu żytniego dobrego występują na południu gminy,
- gleby kompleksu żytniego bardzo dobrego zajmują znaczne powierzchnie w części południowej gminy.

Większość trwałych użytków zielonych gminy zostały zaliczone do kompleksu użytków zielonych średnich, zaś pozostałe to użytki zielone słabe i bardzo słabe. Ponad połowę gruntów ornych gminy stanowią gleby słabej jakości (V-VI klasy bonitacyjnej).

Większość gleb gminy wymaga wapnowania ze względu na ich kwaśny i bardzo kwaśny odczyn (90% użytków rolnych).

1.6.2. Rolnicza przestrzeń produkcyjna

Gmina Łuków znajduje się w Regionie Stoczkowsko-Łukowskim, który charakteryzuje się słabymi warunkami glebowymi. Rolniczą przestrzeń produkcyjną stanowią użytki rolne o powierzchni 18422 ha, co stanowi prawie 60% ogólnej powierzchni gminy. Wg wykazu gruntów (GEOD-03) na dzień 9.06.1997 r. ich struktura jest następująca:

• grunty orne	13867 ha	75,3% uż. roln.
• sady	87 ha	0,5% uż. roln.
• użytki zielone	4468 ha	24,2% uż. roln.
w tym: łąki	3623 ha	19,6% uż. roln.
pastwiska	845 ha	5,6% uż. roln.

Ogólny wskaźnik jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej uwzględniający jakość gleb, ukształtowanie terenu, agroklimat oraz warunki wodne – jest niski i wynosi 56,4 pkt (wg IUNG w Puławach).

Na gruntach ornych dominują grunty kl V i IVb należące do kompleksu żytniego słabego (6) i dobrego (5). W gminie nie występują kompleksy najlepsze (1-3). Jakość gleb w gminie jest zróżnicowana przestrzennie. W północnej części gminy są znacznie słabsze, w południowej zaś mimo licznych kompleksów zbożowo-pastewnych (8 i 9) występują wszystkie grunty orne należące do kompleksu żytniego b. dobrego (4) i dobrego (5).

Użytki zielone w większości średniej jakości występują głównie w dolinach cieków na glebach bagiennych i torfach niskich.

1.7. Szata roślinna, fauna, powiązania przyrodnicze

1.7.1. Lasy

Gmina Łuków charakteryzuje się wysokim wskaźnikiem lesistości. Lasy stanowią 33,09 % powierzchni ogólnej gminy (dane z Wykazu Gruntów wg stanu na 9.06.1997 r.). Kompleksy leśne są rozmieszczone stosunkowo równomiernie, największe i najbardziej zróżnicowane znajdują się w północno-zachodniej części gminy. Południowo-zachodnia część gminy charakteryzuje się niską lesistością. W południowo-wschodniej części gminy został utworzony rezerwat „Las Wagramski”. Głównym obiektem ochronnym tego rezerwatu był rzadki gatunek - wawrzynek główkowy, który na wskutek braku dużego nasłonecznienia przestał występować na tym obszarze.

Lasy gminy Łuków są cenne przyrodniczo ze względu na wielkoobszarowość i bogate drzewostany.

Wśród lasów dominuje bór świeży i bór mieszany świeży z jodłą.

Bory świeże występują obok boru mieszanego świeżego na terenie Obrębu Leśnego Kryńszczak. Dominuje w nich drzewostan sosnowy z nielicznymi domieszkami brzozy. Posiadają dość ubogie runo i podszyt. Charakteryzują się średnią odpornością na antropopresję oraz korzystnym klimatem.

Bory mieszane świeże rosną w granicach Łukowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz w uroczyskach należących do Obrębu Leśnego Kryńszczak. Składają się głównie z drzewostanów sosnowych z udziałem świerku, dębu, brzozy i dość bogatym runem i podszytem. Cechuje je znaczna odporność i korzystny mikroklimat.

W okolicy Łukowa są cztery skupienia jodły. Największe z nich, znajdujące się w uroczyskach Jata i Topór zostały objęte ochroną rezerwatową. Lasy Łukowskie stanowią ostoję dla co najmniej 16 gatunków ptaków, a trzy spośród nich zostały wymienione w Polskiej Czerwonej Księdze, jako gatunki zagrożone. Jest to ostoja dla takich gatunków ptaków jak: bocian czarny i biały, trzmielojad, bielik, orlik krzykliwy, żuraw, uszatka błotna, dzięcioł czarny i średni, lerka, świergotek polny, jarzębatka, muchołówka mała, gąsiorek, ortolan, lelek. Liczebność tego ostatniego gatunku kwalifikuje Lasy Łukowskie do międzynarodowej

ostoi ptaków. Na terenie Lasów Łukowskich znajdują się dwa rezerваты przyrody: Jata oraz Topór.

1.7.2. Strefa ekologiczna

Strefa ekologiczna w granicach gminy Łuków obejmuje dolinę Krzyny z występującymi w jej obrębie terenami użytków zielonych, oraz dolinę rzeki Samicy. Na tym obszarze powinno się pozostawić teren w użytkowaniu zbliżonym do naturalnego bądź przeprowadzić jego restrukturyzację poprzez wprowadzenie układów ekologicznie stabilizujących, oraz chronić przed przekształceniem użytków zielonych w grunty orne. Nie powinno się tutaj tworzyć nowych przegród utrudniających grawitacyjny spływ powietrza, a nasypach drogowych i kolejowych należy pozostawiać przepusty w celu umożliwienia migracji flory i fauny. Wskazane byłoby nielokalizowanie w strefie ekologicznej obiektów uciążliwych dla środowiska. Strefa ekologiczna obejmuje również Łukowski Obszar Chronionego Krajobrazu, w którego granicach znajdują się rezerваты przyrody „Topór”, „Jata” i „Kra Jurajska”, oraz Radzyński Obszar Chronionego Krajobrazu, w którym znajduje się rezerwat „Las Wagramski”.

1.7.3. Powiązania przyrodnicze

W Krajowej Sieci Ekologicznej (ECONET – POLSKA) północna część gminy Łuków należy do obszaru węzłowego o znaczeniu krajowym, oznaczonym symbolem 13K (Obszar Siedlecki). W obrębie tego obszaru znajduje się kompleks „Kryńszczak” uznany za biocentrum i strefę buforową. Dolina Krzyny Północnej i Południowej oraz obszary przyległe znajdują się w granicach ekologicznego korytarza o znaczeniu krajowym. Północna część gminy jest również korzystniejsza pod względem ciągłości siedliskowej – ciągłość lasów jest lepiej zachowana w porównaniu z południową częścią gminy. Kompleksy leśne położone w południowej części stanowią ekologiczne wyspy i są pozbawione połączeń naturalnych (korytarzy ekologicznych).

1.7.4. Istniejące i proponowane obszary ochrony krajobrazu

Łukowski Obszar Chronionego Krajobrazu zatwierdzony w 1986 r. obejmuje tereny na północny wschód od Łukowa. Jego całkowita powierzchnia wynosi 22 890 ha, zajmując w gminie 38,24% jej powierzchni. Jest to jednocześnie 51,45% całego Obszaru. Został powołany dla ochrony rozległego kompleksu leśnego „Kryńszczak” oraz obszarów źródłiskowych: Kostrzynia, Krzyny Północnej i Krzyny Południowej. W granicach ww. Obszaru znajdują się trzy rezerваты przyrody: „Topór”, „Jata” i „Kra Jurajska” oraz stara aleja lipowa w Grzędówce chroniona w randze pomnika przyrody. Przewiduje się, że teren ten ze względu na jego wysokie walory krajobrazowe oraz przyrodnicze zostanie przekształcony na Łukowski Park Krajobrazowy.

Radzyński Obszar Chronionego Krajobrazu ma powierzchnię 3706,25 ha z tego w granicach gminy Łuków 8,5% tego Obszaru. Głównym celem powołania tego Obszaru była ochrona fragmentu doliny Krzyny Południowej oraz kompleksy leśne uroczysk: Kownatki, Wagram i Strzyżew. Występuje tu rezerwat „Las Wagramski” oraz aleja lipowa we wsi Kownatki.

W zakresie ochrony ptaków proponuje się aby Lasy Łukowskie tj. obszar położony na Równinie Łukowskiej – w środkowej części Niziny Północnopodlaskiej a w szczególności obszary będące stoją ptaków między dopływami Bugu, Krzyny Południowej, Krzyny Północnej, Muchawki oraz Kostrzynia uznać za obszar szczególnej ochrony (OSO) w ramach systemu NATURA 2000 – co będzie skutkowało w ograniczeniach i ukierunkowaniach prowadzonej na tym obszarze gospodarki w kierunku podjęcia zabiegów ochrony czynnej.

Podstawą funkcjonowania OSO powinna być zasada równoważności ochrony i gospodarki, wprowadzane ograniczenia powinny mieścić się w zakresie ograniczeń przewidzianych dla parków krajobrazowych, w których również obowiązuje ta sama prawidłowość. Należy tu jednakże zwrócić uwagę na odmienny zakres ochrony w parkach krajobrazowych, od tego który będzie wprowadzany w OSO. Podstawowe różnice formalne między parkiem krajobrazowym a OSO polegają na odmiennym sposobie ich powoływania i odmiennym zakresie podejmowanej ochrony. Zadaniem parku krajobrazowego jest tzw. trójochrona, czyli ochrona występujących na jego obszarze elementów przyrody (w odniesieniu do przyrody żywej wszystkich cennych elementów flory i fauny), ochrona krajobrazu naturalnego i ochrona krajobrazu kulturowego. Zadaniem obszaru szczególnej ochrony (OSO) jest ochrona przestrzeni życiowej ptaków, w dodatku pojmowanej w ograniczeniu do gatunków oraz innych gatunków ptaków przelotnych, czy też zimujących, występujących w dużych koncentracjach. Zakres tej ochrony będzie zróżnicowany, w zależności od występujących na obszarze ptaków oraz od reprezentowanych tu typów krajobrazu naturalnego, z którymi ptaki te są związane.

Mówiąc o ochronie przestrzeni życiowej ptaków, mówimy zarówno o zachowaniu określonego typu krajobrazu, jak i o zachowaniu bądź odtworzeniu niektórych elementów tego krajobrazu, ultymatywnych dla określonych ptaków, a nawet elementów poszczególnych budujących go siedlisk. Wskazać tu należy, że w krajobrazie określone gatunki ptaków wykorzystują tylko pewne jego elementy, przede wszystkim te, które zaspakajają ich (1) wymogi gniazdowe, (2) wymogi pokarmowe (żerowiskowe) oraz (3) wymogi odpoczynku (noclegowiska). Wymóg (2) i (3) mają szczególne znaczenie dla ptaków niełgowych, wymóg (1) i (2) są istotne dla ptaków łgowych, dla których spełnienie wymogu (1) zazwyczaj zaspakaja również potrzeby wynikające z wymogu (3).

Występujące w Polsce ptaki, objęte Dyrektywą Ptasią, a także inne gatunki, chronione na podstawie postanowień Dyrektywy, zamieszkują bardzo zróżnicowany krajobraz, w ramach którego można mówić o krajobrazie leśnym, krajobrazie obszarów wodno- błotnych, krajobrazie rolniczym oraz krajobrazie morskim. Przypisanie gatunku do określonego typu krajobrazu, było więc sprawą wyboru, którego dokonując kierowano się tymi wymogami, których spełnienie decyduje ultymatywnie o trwałym występowaniu danego gatunku w naszym kraju. W przypadku gatunków łgowych za najważniejsze uznano wymogi decydujące o gniazdowaniu gatunku w Polsce.

Ptaki krajobrazu leśnego w Lasach Łukowskich, są to wszystko ptaki łgowe, dla których warunkiem gniazdowania jest bądź to obecność tego krajobrazu jako całości, gdyż różne ich wymogi są zaspokajane przez odmienne, ale mieszczące się w ramach tego krajobrazu siedliska. W grupie tej znalazły się zarówno gatunki typowo leśne, jak kuraki, dzięcioły czy niektóre ptaki drapieżne, jak i gatunki gniazdujące w lesie, a żerujące poza nim, jak np. inne ptaki drapieżne. Proponowany zakres wymaganych sposobów gospodarowania zasobami przyrody krajobrazu leśnego w zasadzie nie wykracza poza zapisy ustawy o ochronie przyrody oraz te, które wynikają z zasad zagospodarowania lasów, objętych leśnymi kompleksami promocyjnymi.

Lasy Łukowskie spełniają kryteria jako obszar NATURA 2000 i zostały zgłoszone do KE przez organizacje pozarządowe na tzw. „Shadow List”. Dla tych obszarów należy stosować postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia lub planu na obszar NATURA 2000 i należy uzyskać zezwolenie wojewody zgodnie z art. 33 ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004r. (Dz. U. Nr 92, poz. 880).

1.8. Podsumowanie

- Ukształtowanie powierzchni (deniwelacje i kąty nachylenia terenu) gminy Łuków nie jest czynnikiem utrudniającym budownictwo.

- Terenami całkowicie niewskazanymi pod zabudowę ze względu na mikroklimat są doliny Krzyny Południowej i Północnej oraz cieki i rowy melioracyjne wraz z najbliższym sąsiedztwem.
- Zachodzi konieczność utrzymania obecnych obiektów i obszarów chronionych oraz ustanowienia odpowiedniej formy ochrony prawnej dla obiektów ważnych w utrzymaniu wysokiego poziomu bioróżnorodności.
- Działania, które mogą stanowić zagrożenie dla walorów przyrodniczych obszaru to m.in. zalesianie nieużytków, czy niewłaściwa gospodarka wodna prowadząca do obniżenia poziomu wód gruntowych.

ROZDZIAŁ III

USTALENIA PLANU W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA NATURALNEGO I KULTUROWEGO W GRANICACH GMINY ŁUKÓW

1. Ustalenia planu w zakresie infrastruktury technicznej:

1.1. Zaopatrzenie w wodę.

Większość mieszkańców gminy Łuków korzysta z wody dostarczanej wodociągami zbiorowymi, które obejmują tereny wszystkich wsi na obszarze gminy.

Woda posiada jakość odpowiadającą normom sanitarnym, a jej ilość pokrywa zapotrzebowanie na cele bytowo-gospodarcze i przeciwpożarowe.

Stacje wodociągowe pracujące na bazie ujęć wód głębinowych w: Szczygłach Górnych (110m³/godz.), Gołaszynie (22,5 m³/godz), Sięciaszce Drugiej (146m³/godz.), Gręzówce (51 m³/godz), Malcanowie (54m³/godz), Turzych Rogach (161 m³/godz) i Krynce (stacja rezerwowa -36 m³/godz.) posiadają rezerwy wydajności w stosunku do rzeczywistego zużycia wody.

Istniejące studnie głębinowe służące zbiorowemu zaopatrzeniu posiadają zabezpieczone strefy ochrony bezpośredniej (ogrodzenie w promieniu 8-10 m). Nie wymagają natomiast stref ochrony pośredniej ze względu na warunki hydrogeologiczne terenów ujęć.

Zaleca się jednak zachowanie wzmożonego nadzoru sanitarnego w obszarze o promieniu około 300 m wokół studni, w którym nie powinny być lokalizowane inwestycje mogące pogorszyć jakość wód podziemnych.

Z gminnych systemów wodociągowych korzysta część miasta Łuków (z ujęć w Gołaszynie i Turzych Rogach) oraz sąsiednia gmina Stanin (z ujęć w Szczygłach Górnych). Zgodnie z „Koncepcją rozbudowy, modernizacji i współpracy wodociągów w Gminie Łuków” opracowaną przez Biuro Projektów Wiejskich Wodociągów i Kanalizacji „Rolwik” w Lublinie proponuje się przedłużenie istniejących wodociągów w następujących sołectwach: Gręzówka, Gołaszyn, Zarzec Łukowski, Rzymy-Rzymki, Świdry, Szczygły Górne, Szczygły Dolne, Czereśl, Jata, Zalesie.

1.2. Odprowadzanie ścieków - kanalizacja sanitarna.

W gminie Łuków nie ma zbiorczych komunalnych systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków. Funkcjonują jedynie 2 systemy lokalne:

- w Ryżkach - odbierający ścieki z Domu Pomocy Społecznej, tereny byłego P.O.M i 2 budynków wielorodzinnych, a w przyszłości z osiedla domów jednorodzinnych (28 domów - obecnie w budowie). System zakończony jest kontenerową oczyszczalnią mechaniczno-biologiczną o wydajności 100 m³/dobę, odprowadzającą oczyszczone ścieki do rowu w zlewni rzeki Bystrzycy.

- w Grzędówce - dla szkoły podstawowej i sąsiadujących budynków mieszkalnych i usługowych zakończony mechaniczno-biologiczną oczyszczalnią o wydajności 9m³/dobę z drenażem rozsączającym w gruncie.

W/w obiekty nie wymagają ustanowienia stref ochronnych. Ponadto we wsiach: Jadwisin, Gołębki, Dminin, Rzymy-Rzymki funkcjonują 64 oczyszczalnie przydomowe.

Jednak powszechną praktyką na terenie gminy jest odprowadzanie ścieków z budynków indywidualnymi systemami kanalizacyjnymi do nieszczelnych zbiorników.

Istnieje konieczność uporządkowania gospodarki ściekowej, w I kolejności we wsiach największych, o zwartej zabudowie w dobrym stanie technicznym, tj. we wsiach: Krynka, Grzędówka, Łazy, Dąbie.

Zgodnie z „Programem Gospodarki Ściekowej Gminy Łuków” opracowanym przez Biuro PHU „Czyste środowisko” w Siedlcach – wg wariantu „B” wyodrębniono następujące miejscowości: Aleksandrów, Dąbie, Gołaszyn, Karwacz, Ławki, Łazy, Łazy Osiedle, Podgaj, Role, Sięciaszka Pierwsza, Szczygły Górne, Szczygły Dolne, Świdry, Wólka Świątkowa, Zalesie, Żdźary, Suleje, w których proponuje się utworzenie kanalizacji ciśnieniowej i podłączenie do oczyszczalni ścieków w Łukowie. Proponuje się również wykonanie grupowych oczyszczalni ścieków w następujących miejscowościach: Grzędówka, Strzyżew, Krynka, Ryżki. W miejscowościach nie objętych systemem kanalizacji: Biardy, Dminin, Rzymy-Rzymki, Rzymy Las, Podgaj, Jezioro, Gołębki, Malcanów, Jadwisin i Suchocin zdecydowano się na wykonanie indywidualnych oczyszczalni ścieków z odprowadzeniem oczyszczonych ścieków do gruntu poprzez układ drenażu lub do innego odbiornika np. rowu melioracyjnego.

1.3. Odprowadzenie ścieków - kanalizacja deszczowa.

a) Zakłada się rozbudowę kanalizacji opadowej na terenach silnie zurbanizowanych posiadających przewagę powierzchni szczelnych nad terenami biologicznie czynnymi.

b) Należy wprowadzać na terenach zabudowanych i projektowanych do zabudowy tereny zielone dla umożliwienia naturalnego odprowadzania wód opadowych do gruntu.

c) W przypadku realizacji sieci kanalizacji opadowej - ścieki deszczowe winny być sukcesywnie oczyszczane z zanieczyszczeń ropopochodnych i części stałych - przed odprowadzeniem do wód powierzchniowych - na wlotach kanałów deszczowych do odbiornika ścieków należy stosować urządzenia podczyszczające.

1.4. Zaopatrzenie w gaz.

Około 10% mieszkańców gminy (w 7 wsiach: Ryżki, Czerśl, Gołaszyn, Łazy, Jezioro, Gołębki, Dminin) korzysta z gazu ziemnego średniego ciśnienia na potrzeby bytowo-gospodarcze i grzewcze.

Źródłem gazu są 3 stacje redukcyjno-pomiarowe I stopnia zlokalizowane na przebiegającym przez gminę i miasto Łuków gazociągu wysokiego ciśnienia 0150 Gończyce – Łuków - Siedlce:

- w Ryżkach - o przepustowości 1500 m³/godz,

- w Gołaszynie 1500 m³/godz.

- w Łukowie 15.000 m³/godz. (zasilanie części gminy z miejskiej sieci gazowej).

W przygotowaniu jest budowa stacji o wydajności 1500 m³/godz. w Kolonii Grzędówka. Opracowane są także projekty techniczne sieci gazowych średniego ciśnienia we wsiach: Grzędówka Kolonia, Grzędówka, Wólka Świątkowa i Świdry.

Stopniowa gazyfikacja gminy prowadzona jest na podstawie opracowanych koncepcji programowych:

- dla zachodniej części gminy - GAZOPROJEKT, Wrocław 1988r. aneks GAZOPROJEKT Warszawa 1997 r,

- dla południowo-wschodniej części gminy PERFECT Wrocław 1992r,
Druga z w/w koncepcji przewiduje gazyfikację na bazie projektowanego gazociągu wysokiego ciśnienia, łączącego istniejący przewód 0150 z magistralą gazową 0700 przebiegającą we wschodniej części woj. lubelskiego.

Od przebiegającego gazociągu wysokiego ciśnienia wymagane jest zachowanie bezpiecznych odległości:

- 25 m dla zespołów miejskich budynków mieszkalnych o zwartej zabudowie,
- 35 m dla budynków użyteczności publicznej i zamieszkania zbiorowego,
- 15 m dla wolnostojących budynków niemieszkalnych,
- 25 m dla obiektów zakładów przemysłowych.

Ponadto wszystkie lokalizacje w odległości 150 m od urządzeń gazowych wysokiego ciśnienia powinny być uzgodnione z PGNiG S.A. Regionalny Oddział Przesyłu w Warszawie.

1.5. Ciepłownictwo.

Ogrzewanie budynków realizowane jest indywidualnie - z własnych kotłowni na paliwo stałe lub gazowe oraz piecowo.

Zaleca się stopniową eliminację węglowo-koksowych systemów ogrzewania na oparte wyłącznie o ekologiczne źródła ciepła (gazowe, olejowe, energię słoneczną, wiatrową, ew. inne niekonwencjonalne źródła energii).

1.6. Gospodarka odpadami.

a) Odpady komunalne:

System zbiórki odpadów z terenu gminy oparty jest na typowych kontenerach ustawionych w miejscach dostępnych dla wszystkich mieszkańców.

Odpady wywożone są przez Przedsiębiorstwo Usług Inżynierii Komunalnej na wysypisko miejskie w Łukowie (na podstawie bezterminowej umowy z Urzędem Gminy). Docelowa chłonność wysypiska przewidywana jest na 15 lat.

Obiekt zlokalizowany jest przy granicy z wsią Świdry i powoduje częściowo na jej obszarze ograniczenia w rolniczym wykorzystaniu terenu.

b) Odpady niebezpieczne:

- ustala się obowiązek uporządkowania gospodarki odpadami niebezpiecznymi we wszystkich elementach procesu gromadzenia, wywozu i utylizacji,
- powstające w ramach procesów produkcyjnych ścieki, należy gromadzić w szczelnych zbiornikach i po neutralizacji przekazywać do oczyszczalni, w przeciwnym wypadku ścieki winny być utylizowane w specjalistycznych firmach -co winno być unormowane w sposób formalny.

1.7. Elektroenergetyka.

a) Utrzymuje się podstawowe źródła zasilania w energię elektryczną stacja transformująco-rozdzielcza 110/30/15 kV oraz system zasilających ją linii WN 110 kV oraz system magistralnych linii SN 30 kV i SN 15 kV,

b) W układzie docelowym przewiduje się budowę na terenie miasta dodatkowych stacji transformatorowych w obrębie terenów budowlanych wyznaczonych planem - układ sieci rozdzielczych napowietrznych winien zostać przebudowany na układy kablowe ziemne.

c) Globalny nacisk w programie elektroenergetyki położony będzie na poprawę jakości obsługi odbiorców poprzez:

- zapewnienie przewidzianych parametrów jakościowych dostarczanej energii elektrycznej,

- zwiększenie niezawodności dostaw energii,
- zapewnienie nieograniczonej dostawy energii elektrycznej.

d) Należy sukcesywnie modernizować układ zasilania sieci rozdzielczych średniego napięcia z napowietrznych na kablowe ziemne, realizować nowe stacje transformatorowe oraz przeprowadzać remonty linii niskiego napięcia.

1.8. Telekomunikacja.

- a)** Ustala się konieczność modernizacji i rozbudowy systemu obsługi telekomunikacyjnej gminy, który pozwoli na pokrycie pełnego zapotrzebowania na tego typu usługi.
- b)** Postuluje się realizację sieci telekomunikacyjnej za pomocą kanalizacji telefonicznej lub przyłączy kablowych ziemnych.

1.9. Ogólne zasady realizacji sieci infrastruktury technicznej na obszarze gminy.

- a)** Obowiązuje zasada realizacji sieci magistralnych infrastruktury technicznej, głównie wzdłuż ciągów drogowych i pieszych oraz w terenach rolnych w oparciu o opracowania techniczne - w uzasadnionych przypadkach dopuszcza się przejście sieciami infrastruktury przez tereny przeznaczone do zainwestowania,
- b)** W miarę możliwości należy przeprowadzić:
 - kompleksowe uzbrojenie terenów w sieci infrastruktury technicznej przed uruchomieniem terenów pod zainwestowanie,
 - wykonanie pełnego zakresu przyłączy infrastruktury technicznej przed wydaniem pozwolenia na użytkowanie obiektów.

2. Ustalenia planu w zakresie komunikacji:

2.1. Ogólne warunki realizacji inwestycji i ochrony środowiska.

1) W pasach drogowych dróg publicznych mogą znajdować się budynki i urządzenia związane z gospodarką drogową i obsługą ruchu drogowego, obiekty uznane za zabytki kultury materialnej lub pomniki przyrody, sieci i urządzenia infrastruktury technicznej - za zgodą właściwego zarządu dróg.

2) W pasach drogowych dopuszcza się pozostawienie w dotychczasowym stanie obiektów inżynierskich i urządzeń nie związanych z gospodarką drogową lub obsługą ruchu, które nie powodują zagrożeń i utrudnień ruchu drogowego oraz wykonywania zadań zarządu dróg.

3) W pasach drogowych mogą być sytuowane obiekty i urządzenia służące użytkownikom dróg:

miejsca postojowe, przystanki komunikacji publicznej, chodniki dla pieszych, ścieżki rowerowe, dodatkowe pasy ruchu, itp.

4) W pasach drogowych mogą być lokalizowane innego rodzaju urządzenia niż wymienione w pp. 3) - po spełnieniu wymogów wynikających z przepisów szczególnych, za zgodą zarządcy drogi - dotyczy to w szczególności: reklam, oświetlenia nieruchomości, zieleni urządzonej, obiektów małej architektury, parkingów, ogrodzeń.

5) W pasach drogowych - w szczególności zabrania się:

- a) lokalizacji budynków nie związanych z gospodarką drogową,
- b) niszczenia rowów, skarp, nasypów i wykopów oraz samowolnego zwięzania pasa drogowego i rozkopywania drogi,
- c) odprowadzania wody i ścieków z urządzeń zakładowych do rowów przydrożnych lub na jezdnię drogi,
- d) sytuowania reklam,
- e) usuwania, niszczenia i uszkodzania zadrzewień przydrożnych.

- 6) W przypadku modernizacji lub geodezyjnego wydzielenia nowych dróg dojazdowych dla obsługi istniejących lub projektowanych obiektów budowlanych projekt przebudowy lub projekt budowlany nowego obiektu lub zespołu winien zapewnić w szczególności:
 - a) jezdnię o szer. min. 3,5 m (jedno pasmo ruchu),
 - b) pobocza o szer. min. 0,5 m,
 - c) rezerwę terenu na odwodnienie drogi,
 - d) rezerwę terenu na skarpy i nasypy,
 - e) przy odcinkach jednopasmowych rezerwy terenu na mijanki i place nawrotowe,
 - f) na łukach i przy skrzyżowaniach niezbędne poszerzenia pasa drogowego dla zachowania widoczności oraz geometrii ruchu.
- 7) Podziały geodezyjne na terenach przyległych do dróg winny uwzględniać warunki zarządcy drogi - w szczególności w zakresie obsługi komunikacyjnej terenu.
- 8) Warunkiem podłączenia nowych terenów osadniczych do dróg publicznych jest realizacja dróg dojazdowych oraz zapewnienie płynności ruchu po włączeniu dodatkowego strumienia ruchu z projektowanych obiektów.
- 9) Modernizacja układu drogowego winna wprowadzić urządzenia umożliwiające poruszanie się osobom niepełnosprawnym, jak: obniżenie krawężników przy przejściach dla pieszych, wydzielone miejsca postojowe i inne.
- 10) Obowiązuje zapewnienie dojazdów pożarowych do wszystkich jednostek i zespołów osadniczych na obszarze gminy.
- 11) Przy projektowaniu dróg lokalnych konieczność nawiązania do historycznych uwarunkowań.
- 12) Uwzględnienie uwarunkowań fizjograficznych oraz funkcjonalno-przestrzennych terenu.
- 13) Stacje paliw winny być lokalizowane wyłącznie na terenach wyznaczonych planem o symbolu U, w pobliżu tras komunikacyjnych z zachowaniem norm ochrony środowiska - nowe lokalizacje wyłącznie po przeprowadzeniu zmiany planu.
- 14) Realizacje inwestycji wzdłuż dróg winny spełniać warunki określone dla odpowiedniej kategorii drogi, zachowywać odpowiednie odległości od krawędzi jezdni (linii zabudowy) oraz linie rozgraniczające.
- 15) Obowiązują linie zabudowy wg ustaleń planu z dopuszczeniem odstępstw na warunkach indywidualnie uzgodnionych z administratorem drogi.
- 16) Pasy drogowe mogą być wykorzystywane dla potrzeb infrastruktury technicznej po uzgodnieniu ze stosownym zarządcą dróg.
- 17) Dopuszcza się zmianę parametrów technicznych w obrębie dróg miejskich lokalnych i dojazdowych - zgodnie z obowiązującymi przepisami, w dostosowaniu do sposobu i intensywności użytkowania terenów oraz nasilenia ruchu drogowego.

3. Ustalenia planu w zakresie zagospodarowanie terenu w strefach ochronnych.

3.1. Strefy ochrony lokalnych źródeł, ujęć wody i sieci wodociągowych.

3.1.1. Ustalenia podstawowe.

- 1) Wprowadza się obowiązek generalnego uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej na obszarze gminy zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- 2) Strefy ochronne ujęć wód na obszarze gminy mogą być wyznaczone na wniosek i koszt właściciela ujęcia przez organ właściwy do wydania pozwolenia wodno-prawnego lub dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej,
- 3) Źródła o potencjalnych możliwościach wykorzystania lub tereny w obrębie rzek i potoków o przydatności dla realizacji ujęć wód (infiltracyjnych i innych) winny być chronione przed zabudową dla ew. wykorzystania w okresie perspektywicznym z uwzględnieniem rezerwy terenu dla wyznaczenia stosownych stref ochronnych.

3.1.2. Strefy oraz obszary ochronne - zasady ustawowe.

(Prawo wodne Dz. U. Nr 115, póź. 1229 z 2001 r)

1) W celu zapewnienia odpowiedniej jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz zaopatrzenia zakładów wymagających wody wysokiej jakości, a także ze względu na ochronę zasobów wodnych, mogą być ustanawiane:

a) strefy ochronne ujęć wody,

b) obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych.

2) Strefę ochronną ujęcia wody, zwaną dalej "strefą ochronną", stanowi obszar, na którym obowiązują zakazy, nakazy i ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów oraz korzystania z wody.

3) Strefę ochronną dzieli się na teren ochrony:

a) bezpośredniej,

b) pośredniej.

4) Dopuszcza się ustanowienie strefy ochronnej obejmującej wyłącznie teren ochrony bezpośredniej, jeżeli jest to uzasadnione lokalnymi warunkami hydrogeologicznymi, hydrologicznymi i geomorfologicznymi oraz zapewnia konieczną ochronę ujmowanej wody.

5) Na terenie ochrony bezpośredniej ujęć wód podziemnych oraz powierzchniowych zabronione jest użytkowanie gruntów do celów nie związanych z eksploatacją ujęcia wody.

6) Na terenie ochrony bezpośredniej ujęć wód należy:

a) odprowadzać wody opadowe w sposób uniemożliwiający przedostawanie się ich do urządzeń służących do poboru wody,

b) zagospodarować teren zielenią,

c) odprowadzać poza granicę terenu ochrony bezpośredniej ścieki z urządzeń sanitarnych, przeznaczonych do użytku osób zatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody,

d) ograniczyć do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych przy obsłudze urządzeń służących do poboru wody.

7) Teren ochrony bezpośredniej należy ogrodzić, a jego granice przebiegające przez wody powierzchniowe oznaczyć za pomocą rozmieszczonych w widocznych miejscach stałych znaków stojących lub pływających; na ogrodzeniu oraz znakach należy umieścić tablice zawierające informacje o ujęciu wody i zakazie wstępu osób nieupoważnionych.

8) Na terenach ochrony pośredniej może być zabronione lub ograniczone wykonywanie robót oraz innych czynności powodujących zmniejszenie przydatności ujmowanej wody lub wydajności ujęcia, a w szczególności:

a) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi,

b) rolnicze wykorzystanie ścieków,

c) przechowywanie lub składowanie odpadów promieniotwórczych,

d) stosowanie nawozów oraz środków ochrony roślin,

e) budowa autostrad, dróg oraz torów kolejowych,

f) wykonywanie robót melioracyjnych oraz wykopów ziemnych,

g) lokalizowanie zakładów przemysłowych oraz ferm chowu lub hodowli zwierząt,

h) lokalizowanie magazynów produktów ropopochodnych oraz innych substancji, a także rurociągów do ich transportu,

i) lokalizowanie składowisk odpadów komunalnych lub przemysłowych,

j) mycie pojazdów mechanicznych,

k) urządzenie parkingów, obozowisk oraz kąpielisk,

l) lokalizowanie nowych ujęć wody,

ł) lokalizowanie cmentarzy oraz grzebanie zwłok zwierzęcych.

9) Na terenach ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej, oprócz zakazów lub ograniczeń, o których mowa w pkt. 8) może być zabronione lub ograniczone:

a) wydobywanie kopalni,

b) wykonywanie odwodnień budowlanych lub górniczych.

10) Na terenie ochrony pośredniej ujęcia wody powierzchniowej, oprócz zakazów lub ograniczeń, o których mowa w pkt. 8) może być zabronione lub ograniczone:

- a) lokalizowanie budownictwa mieszkalnego oraz turystycznego,
- b) używanie samolotów do przeprowadzania zabiegów rolniczych,
- c) urządzenie przyzmy kiszonkowych,
- d) chów lub hodowla ryb, ich dokarmianie lub zanęcanie,
- e) pojenie oraz wypasanie zwierząt,
- f) wydobywanie kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, a także wycinanie roślin z wód lub brzegu,
- g) uprawianie sportów wodnych,
- h) użytkowanie statków o napędzie spalinowym.

11). Na właścicieli gruntów położonych na terenie ochrony pośredniej może być nałożony obowiązek stosowania odpowiednich upraw rolnych lub leśnych, a także zlikwidowania nieczynnych studni oraz, na ich koszt, ognisk zanieczyszczeń wody.

12) Przy ustalaniu zakazów, nakazów i ograniczeń dotyczących użytkowania gruntów na terenie ochrony pośredniej należy uwzględnić warunki infiltracji zanieczyszczeń do poziomu wodonośnego, z którego woda jest ujmowana.

13) Teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych obejmuje obszar zasilania ujęcia wody; jeżeli czas przepływu wody od granicy obszaru zasilania do ujęcia jest dłuższy od 25 lat, strefa ochronna powinna obejmować obszar wyznaczony 25-letnim czasem wymiany wody w warstwie wodonośnej.

14) Teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych wyznacza się na podstawie ustaleń zawartych w dokumentacji hydrogeologicznej tego ujęcia.

15) Strefę ochronną ujęcia wód powierzchniowych określa się tak, aby trwale zapewnić jakość wody zgodną z przepisami oraz aby zabezpieczyć wydajność ujęcia wody.

16) Strefę ochronną wyznacza się na podstawie wyników przeprowadzonych badań hydrologicznych, hydrograficznych i geomorfologicznych obszaru zasilania ujęcia.

17) Strefa ochronna ujęcia wody z potoku górskiego lub z górnego biegu rzeki może obejmować całą zlewnię cieku powyżej ujęcia wody.

18) Obszary ochronne zbiorników wód śródłądowych, zwane dalej "obszarami ochronnymi", stanowią obszary, na których obowiązują zakazy, nakazy oraz ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wody w celu ochrony zasobów tych wód przed degradacją.

19) Na obszarach ochronnych można zabronić wznoszenia obiektów budowlanych oraz wykonywania robót lub innych czynności, które mogą spowodować trwałe zanieczyszczenie gruntów lub wód, a w szczególności lokalizowania inwestycji zaliczonych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

20) Obszar ochronny ustanawia, w drodze rozporządzenia, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej, na podstawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza.

3.1.3. Sieci wodociągowe.

- 1) Sieci wodociągowe winny być realizowane zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- 2) Wszelkie odstępstwa lokalizacyjne należy uzgodnić z właściwym zarządcą.

3.1.4. Polityka przestrzenna.

1) Ustanawia się na obszarze gminy obowiązek ścisłej ochrony ujęć wód powierzchniowych i podziemnych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2) W obrębie istniejących ujęć obowiązują strefy ochronne ustanowione według przepisów szczególnych.

3) Wokół ujęcia wody przy ul. Partyzantów obowiązuje zachowanie stref ochronnych, w tym: strefy ochrony pośredniej ujęcia, w której obowiązuje:

- a) zakaz lokalizacji obiektów kubaturowych nie związanych z ujęciem wody,

b) zakaz prowadzenia czynności i lokalizowania urządzeń mogących powodować zanieczyszczenie ujęcia.

3.2. Strefy oddziaływania oczyszczalni ścieków

3.2.1. Ustalenia podstawowe.

1) Przy realizacji obiektów kubaturowych na obszarze gminy należy uwzględnić strefy uciążliwości od urządzeń oczyszczalni ścieków.

3.2.2. Polityka przestrzenna.

1) Lokalizacje obiektów i sieci służących odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków winny być podporządkowane wymogom ochrony środowiska.

2) Strefy dla urządzeń infrastruktury sanitarnej:

- miejska oczyszczalnia ścieków komunalnych - istniejąca, do rozbudowy, strefa uciążliwości wg rysunku planu - w strefie obowiązuje zakaz realizacji nowej zabudowy mieszkaniowej z dopuszczeniem przekształceń istniejącej zabudowy na działkach budowlanych oraz na działkach siedliskowych rolniczych, dopuszcza się realizację zabudowy produkcyjno-usługowej oraz inwestycji związanych z infrastrukturą techniczną i obsługą ruchu drogowego, dodatkowe ustalenia wg Działu IV.

3.2.3. Gospodarka ściekami.

1) Zabrania się wprowadzania ścieków do:

a) wód podziemnych,

b) ziemi na obszarach płytkiego występowania użytkowanych wód podziemnych przykrytych utworami przepuszczalnymi,

c) śródlądowych wód powierzchniowych i do ziemi, jeżeli byłoby to sprzeczne z wymogami wynikającymi z ustanowienia strefy ochronnych źródeł i ujęć wody,

d) śródlądowych wód powierzchniowych w obrębie zorganizowanych kąpielisk i plaż publicznych oraz w strefie 1 km od ich granic,

e) jezior bezodpływowych,

2) Przy wprowadzaniu ścieków do wód płynących, stojących, ziemi i cieków wodnych stanowiących urządzenia melioracji wodnych winny być spełnione wymagania ustawowe wartości wskaźników zanieczyszczeń - zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 5 listopada 1991 r.

3.3. Strefy sanitarne cmentarzy.

3.3.1. Ustalenia podstawowe.

1) Dla terenów cmentarzy obowiązują następujące ograniczenia:

a) odległość od obszarów zabudowy wyposażonych wyłącznie w studnie indywidualne - 150 m.

b) odległość od obszarów zabudowy wyposażonych w zbiorcze sieci wodno-kanalizacyjne - 50 m.

2) Możliwość poszerzania terenów cmentarzy na terenach wyznaczonych planem po wykonaniu badań hydrogeologicznych podłoża z uwzględnieniem szczegółowych przepisów sanitarnych.

3) Strefy sanitarne cmentarzy należy użytkować zgodnie z obowiązującymi przepisami - dopuszczone użytkowanie rolnicze, zieleń urządzona parkowa, zieleń leśna lub użytkowanie zw. z funkcją podstawową - wg ustaleń szczegółowych działu V tekstu planu.

3.3.2. Polityka przestrzenna.

1) W prowadzeniu polityki przestrzennej należy kierować się Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej z dn. 25 sierpnia 1959r. (Dz. U. nr 52, póź. 315).

3.4. Strefy gazociągów.

3.4.1. Ustalenia podstawowe.

1) Utrzymuje się istniejące sieci i urządzenia gazociągowe:

- a) magistrale wysokiego ciśnienia,
- b) sieci średnioprężne,
- c) sieci rozdzielcze,
- d) stacje redukcyjno-pomiarowe I stopnia.

3.4.2. Polityka przestrzenna.

1) Lokalizacje obiektów w rejonie przebiegu sieci oraz stacji gazowych winny odpowiadać wymogom bezpieczeństwa - zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2) Strefy bezpieczeństwa (min. odległości) dla gazociągów wysokiego ciśnienia:

- zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 listopada 1995 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Nr 139, póź. 686)

Rodzaj obiektu – odległość (m)

- budynki mieszkalne - 15
- budynki gospodarcze - 15
- budynki użyteczności publicznej - 15
- obiekty zakładów przemysłowych - 15
- stacji paliw płynnych ze zbiornikami pod i nadziemnymi - 40
- parkingi dla samochodów - 15
- wały przeciwpowodziowe rzek, potoki i rowy melioracyjne (uregulowane) - 5
- drogi: - krajowe - 10
 - wojewódzkie - 8
 - gminne i zakładowe - 6
- poza terenem zabudowania
 - krajowe - 25
 - wojewódzkie - 20
 - gminne i zakładowe - 15
- kanały i wodociągi mające połączenie z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt - 15
- kanały, wodociągi, kable elektromagnetyczne i telekomunikacyjne nie mające połączenia z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt - 5
- napowietrzne linie telekomunikacyjne i linie elektromagnetyczne do:
 - 1 kV - 2
 - powyżej 1 do 30 kV - 5

- powyżej 30 do 110kV - 10
- powyżej 110 kV - 20
- stacje transformatorowe o napięciu do:
 - 15kV - 5
 - powyżej 15kV - 10

3) Strefy bezpieczeństwa gazociągów średniego ciśnienia.

a) zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 listopada 1995 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Nr 139, póź. 686, zał. Nr 1) obowiązują następujące minimalne odległości (mierzone od zewnętrznej ścianki gazociągu): -1,5 m od budynków (odległość mierzona od rzutu budynku), - 1,5 m od przewodów kanalizacyjnych, kanałów sieci ciepłej, wodociągów, kanałiacji kablowej i innych kanałów mających połączenie z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt do skrajni rury, kanału lub studni, - 1,0 m od przewodów kanalizacyjnych, kanałów sieci ciepłej, wodociągów, kanalizacji kablowej i innych kanałów nie mających połączenia z pomieszczeniami dla ludzi i zwierząt do skrajni rury, kanału lub studni, - 0,5 m od kabla ziemnego elektroenergetycznego o napięciu do 15 kV licząc od skrajni kabla,

- 1,0 m od kabla ziemnego elektroenergetycznego o napięciu powyżej 15 kV licząc od skrajni kabla,
- 0,5 m od słupa linii elektroenergetycznej o napięciu do 1 kV, telekomunikacyjnej i trakcji tramwajowej oraz innych podpór licząc do rzutu słupa, podpory,
- 0,5 od napowietrznej linii elektroenergetycznej o napięciu do 1 KV licząc do rzutu poziomego skrajnego przewodu linii elektroenergetycznej,
- 4,0 m od napowietrznej linii elektroenergetycznej o napięciu powyżej 1 kV do 30 kV licząc do rzutu poziomego skrajnego przewodu linii elektroenergetycznej,
- 8,0 m od napowietrznej linii elektroenergetycznej o napięciu powyżej 30 kV do 110 kV licząc do rzutu poziomego skrajnego przewodu linii elektroenergetycznej,
- 15,0 m od napowietrznej linii elektroenergetycznej o napięciu powyżej 110 kV licząc do rzutu poziomego skrajnego przewodu linii elektroenergetycznej,
- 4,0 m od stacji transformatorów elektroenergetycznych o napięciu do 15 kV zasilanych liniami napowietrznymi licząc od obrysu zewnętrznego uziemienia stacji,
- 5,0 m od stacji transformatorów elektroenergetycznych o napięciu do 15 kV zasilanych kablami licząc od obrysu zewnętrznego uziemienia stacji,
- 10,0 m od stacji transformatorów elektroenergetycznych o napięciu powyżej 15 kV licząc od zewnętrznego ogrodzenia stacji,
- 1,5 m od drzew licząc od skrajni pnia drzewa.

4) Strefy bezpieczeństwa stacji redukcyjno-pomiarowych - minimalne odległości sytuowania obiektów terenowych od gazowych stacji redukcyjno-pomiarowych, wykonanych zgodnie z wymogami technicznymi Zarządzenia Ministra Przemysłu z dnia 24.06. 1989 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Nr 45/89, póź. 243):

a) 30 m budynki przemysłowe i magazynowe wszystkich kategorii bezpieczeństwa pożarowego o obciążeniu ogniowym 25 - 200 kg/m², bez stosowania ognia otwartego, szopy, stodoły, sterty, stogi, obiekty gospodarcze oraz baraki tymczasowe ze ścianami z materiału palnego, a także wolnostojące budynki lub jeden blok budynku mieszkalnego o wysokości części naziemnej do 15 m (odległość mierzona od rzutu budynku w poziomie terenu),

b) 80 m budynki użyteczności publicznej, w których może przebywać jednorazowo więcej niż 100 osób, z wyjątkiem obiektów, w których przebywają osoby o ograniczonych możliwościach poruszania się (odległość mierzona od rzutu budynku w poziomie terenu, a w odniesieniu do obiektów użyteczności publicznej - od granicy terenu).

5) Dla projektowanych nowych gazociągów obowiązuje Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 30 lipca 2001 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Nr 97, póź. 1055).

6) Drogi powinny odpowiadać wymogom art. 43 ustawy o drogach publicznych z dnia 21.03.1985 r. (Dz. U. Nr 71/2000 póź. 838 - tekst jednolity) oraz Polskiej Normy PN-91/M-34501 „Skrzyżowania gazociągów z przeszkodami terenowymi -wymagania."

- 7) Uzbrojenie terenu powinno być projektowane i wykonane z zachowaniem odległości wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 listopada 1995 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe (Dz. U. Nr 139, póź. 686 z dnia 7.12.1995 r.).
- 8) Pas terenu wynikający z rozporządzenia (min. odległość liczona w obie strony od gazociągu) może być uprawiany rolniczo lub ogrodniczo - drzewa i krzewy mogą być sadzone w odległości min. 5 m od zewnętrznej ścianki gazociągu.
- 9) Projekty budowlane obiektów krzyżujących się z gazociągami wymienionymi w pkt. 2. pp. 2) zgodnie z PN-91/M-34501 lub zbliżających się do nich, należy wykonywać na aktualnych mapach do celów projektowych posiadających klauzulę Ośrodka Dokumentacji Geodezyjno-Kartograficznej i przedkładać do uzgodnienia we właściwym zakładzie gazowniczym.

3.5. Strefy sieci elektroenergetycznych.

3.5.1. Ustalenia podstawowe.

- 1) Strefy ochronne sieci elektroenergetycznych.
- a) Linia napowietrzna 110kV:
- strefa ochronna na obszarach lokalizacji budynków mieszkalnych, szpitali, internatów, żłobków, przedszkoli itp.: najmniejsza odległość - 14,5 m od rzutu poziomego skrajnych przewodów, przy uwzględnieniu gabarytu słupów i długości wysięgników dla linii dwutorowych min. 25 - 30 m od osi słupa,
 - strefa ochronna na obszarach lokalizacji budynków niemieszkalnych przeznaczonych na pobyt ludzi nie przekraczający 8 godzin - najmniejsza odległość - 4 m licząc od rzutu poziomego skrajnych przewodów - przy uwzględnieniu gabarytu słupów i długości wysięgników dla linii dwutorowych min. 15 - 20 m licząc od osi słupa.
- b) Linie napowietrzne 15kV:
- strefa ochronna 6 m - od rzutu poziomego skrajnych przewodów,
 - strefa ochronna **8 m • od osi słupa.**
- c) Linie napowietrzne 380/220 V:
- strefa ochronna **2,5 m** od gabarytu obiektu.
- d) Linie kablowe 380/220 V:
- strefa ochronna **0,5 m** - od fundamentu obiektu.
- e) Stacje transformatorowe 15/0,4 kV:
- strefa ochronna 6 m - od istniejącej i projektowanej zabudowy.

3.5.2. Polityka przestrzenna.

- 1) Wszelkie działania inwestycyjne w obrębie stref ochronnych należy uzgodnić z właściwym zakładem i rejonem energetycznym.
- 2) Istniejące i nowe urządzenia elektroenergetyczne znajdujące się w terenach, których przeznaczenie ulega zmianie muszą odpowiadać normom i przepisom ochrony przeciwporażeniowej zgodnie z nowym przeznaczeniem terenu.
- 3) W pasach napowietrznych linii elektroenergetycznych tereny zielone winny być zagospodarowane zielenią niską.
- 4) Zaleca się wykorzystanie potencjalnych możliwości zastosowania źródeł kogeneracji rozproszonej w obiektach typu: szkoły, ośrodki zdrowia, urzędy, wysypiska śmieci - celem łącznej produkcji ciepła i energii elektrycznej.
- 5) Przy sporządzaniu bilansu energetycznego zapotrzebowania mocy elektrycznej dla odbiorców komunalnych dla celów bytowych (bez ograniczenia i cw) należy przyjąć 6kW przy przyłączach 3 fazowych oraz 4kW dla przyłączy 1 fazowych - w przypadku wykorzystywania energii elektrycznej dla celów grzewczych powyższą moc należy powiększyć o planowaną moc zainstalowanych urządzeń, dla określenia ilości stacji transformatorowych należy przyjmować możliwość zabudowy transformatora o mocy 400 kVa przy stacjach napowietrznych oraz 630 kVa przy stacjach wewnętrznych.

- 6) Przy planowaniu terenów pod infrastrukturę elektroenergetyczną dla stacji wewnętrznych należy przewidzieć teren o wymiarach 5x5 m z możliwością dojazdu specjalistycznego sprzętu do obsługi ww urządzeń.
- 7) Do obliczeń sieciowych należy stosować aktualnie obowiązujące współczynniki jednoczesności.
- 8) Odległość zabudowy od elektroenergetycznych linii napowietrznych określa norma PN-E-05100-1, od elektroenergetycznych linii kablowych norma PN-76-E-05125
- dla linii SN występują strefy ograniczonej zabudowy, przypadki zbliżeń i krzyżowań należy uzgadniać indywidualnie we właściwym zakładzie energetycznym.
- 9) W przypadku wystąpienia kolizji projektowanej zabudowy z urządzeniami elektroenergetycznymi, usunięcie kolizji będzie możliwe po uzyskaniu warunków przebudowy oraz zawarciu umowy na przebudowę z Z.E.
- 10) Dostarczenie energii elektrycznej dla projektowanej zabudowy będzie możliwe po wybudowaniu odpowiednich urządzeń zasilających - szczegółowe warunki przyłączenia zostaną określone przez właściwy zakład energetyczny po wystąpieniu inwestora z wnioskiem o określenie warunków przyłączenia.

3.5.3. Obowiązujące normy i zarządzenia.

- 1) PN - E- 05100-1 z 1998 roku (odl. zabudowy od elektroenergetycznych linii na powietrznych).
- 2) PN - 76/E- 05125 (odl. zabudowy od elektroenergetycznych linii kablowych),
- 3) Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 11 sierpnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ochrony przed promieniowaniem szkodliwym dla ludzi i środowiska, dopuszczalnych poziomów promieniowania w środowisku oraz wymagań przy wykonywaniu pomiarów kontrolnych promieniowania.
- 4) ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, póź. 348 z późn. zm. oraz rozporządzeniami wykonawczymi).
 - strefa linii napowietrznych 15kV: 6m od osi słupa,
 - strefa linii napowietrznej 110kV - zasięg maksymalny: 30m od osi słupa.

3.6. Strefy sieci telekomunikacyjnych.

3.6.1. Ustalenia podstawowe.

- 1) Strefy ochronne linii teletechnicznych napowietrznych i kablowych:
 - 4m - gdy linia przebiega nad polami i wjazdami do domów,
 - 5m - gdy linia krzyżuje się z drogami i wjazdami do domów,
 - 1m - odległość słupów linii teletechnicznej od gazociągu.

3.6.2. Polityka przestrzenna.

- 1) Wszelkie działania inwestycyjne w obrębie stref ochronnych linii teletechnicznych należy uzgadniać z właściwym dysponentem tych sieci.

3.6.3. Obowiązujące normy i zarządzenia.

- 1) PN-E-05100-1 z 1998 r.,
- 2) Zarządzenie Ministra Łączności z dnia 12.03.1992r. (Monitor Polski nr 13, póź. 94, póź. 95).
- 3) Zarządzenie Ministra Łączności z dnia 2 września 1997r.

(Monitor Polski nr 59, poz.567).

3.7. Strefy ochrony przed hałasem.

3.7.1. Ustalenia podstawowe.

- 1) Obowiązuje ochrona akustyczna poszczególnych terenów gminy a w szczególności:
 - 30 m od terenów kolejowych
 - od terenów komunikacji zbiorowej wg wyników badań natężenia hałasu

3.7.2. Polityka przestrzenna.

- 1) Ustala się obowiązek ochrony przed hałasem poprzez:
 - a) lokalizację obiektów mogących być uciążliwymi akustycznie dla otoczenia w miejscach do tego przeznaczonych,
 - b) prawidłowe lokalizowanie parkingów, placów postojowych, przystanków autobusowych w stosunku do poszczególnych stref funkcjonalnych objętych ochroną przed hałasem (na obrzeżach, w pasach drogowych, w miejscach wydzielonych),
 - c) realizowanie ekranów akustycznych wzdłuż tras komunikacyjnych uciążliwych dla otoczenia (krzewy, żywopłoty, ogrodzenia w formie ekranów akustycznych),
 - d) przestrzeganie prawidłowo ustalonych linii zabudowy oraz korygowanie ich w wypadku przekroczeń natężeń hałasu (w wyniku badań kontrolnych),
 - e) wyposażenie istniejącej zabudowy zlokalizowanej w sąsiedztwie dróg ponadlokalnych w tłumiące środki ochronne (potrójne szklenie okien, izolacje akustyczne ścian, usługi w parterach budynków piętrowych itp.),
 - f) wykształcenie mechanizmów finansowania kontroli natężeń hałasu w poszczególnych strefach funkcjonalnych,
 - g) zobowiązanie jednostek organizacyjnych korzystających z maszyn lub urządzeń mogących powodować powstawanie wibracji, oddziałujących ujemnie na otaczające budynki i ludzi w budynkach, dla stosowania odpowiednich środków technicznych eliminujących lub ograniczających przenikanie wibracji do środowiska,
 - h) ograniczenie przenikania hałasu i wibracji do środowiska przy wykonywaniu robót budowlanych polegających w szczególności na modernizacji i remoncie dróg.
- 2) Przy zmianie planu zagospodarowania przestrzennego, przy rozgraniczaniu terenów o różnym przeznaczeniu, należy określić dla nich dopuszczalne poziomy hałasu (zgodnie z aktualnymi przepisami).
- 3) W przypadku braku planu zagospodarowania przestrzennego dopuszczalne poziomy hałasu dla danego terenu należy ustalać na podstawie faktycznego stanu zagospodarowania i użytkowania terenu, w trybie przewidywanym aktualnymi przepisami.
- 4) Przy prowadzeniu polityki przestrzennej należy stosować Rozporządzenie Ministra Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 13 maja 1998 r.

3.8. Strefa zagrożenia zalewowego rzeki Krzny.

3.8.1. Ustalenia podstawowe.

- 1) Wyznacza się strefę zalewową rzeki Krzny obejmującą tereny zagrożenia zalewowego wodami opadowymi i roztopowymi w obrębie doliny rzecznej.

3.8.2. Polityka przestrzenna.

- 1) Ustanawia się obowiązek podjęcia działań w zakresie zabezpieczenia istniejących obiektów położonych w strefie zalewowej rzeki Krzny przed skutkami niekorzystnych zjawisk w uzgodnieniu i pod nadzorem właściwych służb administracyjnych.
 - 2) Dla ochrony przed występowaniem zagrożeń podtapiania terenów doliny rzeki Krzny postuluje się dalsze prace melioracyjne w obrębie doliny rzeki oraz udrożnienie rowów melioracyjnych.
 - 3) Postuluje się przeprowadzenie prac renaturalizacji doliny rzeki Krzny poprzez tarasowe rozczłonkowanie istniejących obwałowań oraz wprowadzenie specjalnego systemu nasadzeń zieleni o charakterze łągowym.
- strefa zagrożenia zalewowej rzeki Krzny pokrywa się z terenami oznaczonymi ZN.

3.9. Strefa melioracji.

3.9.1. Ustalenia podstawowe.

- 1) Wyznacza się strefę melioracji obejmującą tereny zmeliorowane wraz z siecią rowów odwadniających.
- 2) Postuluje się dalsze wykorzystanie rowów melioracyjnych dla oprowadzania niezanieczyszczonych wód deszczowych

3.9.2. Polityka przestrzenna.

- 1) Lokalizacja inwestycji na terenach zmeliorowanych wymaga administracyjnego wyłączenia z użytkowania - nie dopuszczającego do szkód w przyległych urządzeniach.
- 2) Dopuszcza się prace modernizacyjne i remontowe w obrębie urządzeń melioracji położonych w obrębie gminy.

3.10. Strefy zagrożeń geologicznych i hydrogeologicznych wymagające szczegółowego rozpoznania hydrogeologicznego.

3.10.1. Ustalenia podstawowe w obrębie doliny rzeki Krzny (średnio 200 m po obu stronach od koryta rzeki) oraz w lokalnych obniżeniach terenu:

- 1) W związku ze zróżnicowanymi warunkami fizjograficznymi każda inwestycja poza obowiązującymi badaniami hydrogeologicznymi winna posiadać określone w projekcie budowlanym:
 - a) szczegółowe zasady posadowienia obiektu,
 - b) szczegółowy opis konstrukcji obiektu w nawiązaniu do lokalnych warunków geologiczno-inżynierskich
- 2) Szczegółowe badania hydrogeologiczne obowiązują na obszarach projektowanej zabudowy a w szczególności na terenach nie posiadających wstępnego rozpoznania hydrogeologicznego.
- 3) W strefach zagrożeń geologicznych przy braku możliwości stabilizacji gruntu i zastosowania bezpiecznej konstrukcji obiektu - wyklucza się wszelką działalność inwestycyjną kubaturową: dla inwestycji sieciowych należy zbadać możliwość ich prowadzenia w terenie i wskazać optymalny przebieg.

- 4) Niekorzystna opinia hydrogeologiczna bezwzględnie wyklucza możliwość zabudowy danego terenu.
- 5) Wprowadza się obowiązek informowania inwestorów o niekorzystnych warunkach budowlanych oraz o ich pełnej odpowiedzialności za ewentualne skutki popełnionych błędów.

4. Wartości kulturowe i przyrodnicze.

4.1. Ustalenia planu w zakresie wartości kulturowych.

4.1.1. Ogólne zasady ochrony krajobrazu naturalnego na obszarze gminy Łuków.

W celu prawidłowego kształtowania środowiska naturalnego nakazuje się:

- a) zlewniowy system zarządzania gospodarką wodno - ściekową oraz pełną ochronę zlewni rzek i cieków wodnych,
- b) ochronę:
- korytarzy ekologicznych - dolin rzek i cieków wodnych wraz z ich otuliną biologiczną,
 - zespołów leśnych,
 - użytków zielonych - łąk i pastwisk,
 - gruntów rolnych, zwłaszcza najwyższych klas bonitacyjnych,
 - elementów i zespołów przyrodniczych objętych ochroną ustawową i innych nie objętych dotąd ochroną istniejących osobliwości przyrodniczych o randze: pomników przyrody ożywionej i nieożywionej, zespołów przyrodniczo- krajobrazowych, stanowisk dokumentacyjnych oraz użytków ekologicznych,
 - terenów koncentracji florystyczno-faunistycznych,
 - ujęć wody,
 - innych nieudokumentowanych dotychczas cennych zasobów środowiska naturalnego.

Prawidłowe gospodarowanie zasobami wodnymi:

- a) zwiększenie retencji zlewni,
- b) ograniczenie ilości wody powierzchniowej pobieranej do celów przemysłowych,
- c) ograniczenie, a docelowo eliminacja poboru wód podziemnych dla celów nie związanych z zaopatrzeniem ludności w wodę pitną i do produkcji żywności,
- d) ograniczenie zrzutu zanieczyszczeń do wód powierzchniowych i ziemi (zmiana technologii produkcyjnych, zmiana struktury użytkowania gruntów i systemów hodowli na obszarach ochrony zbiorników wód podziemnych oraz ujęć wody powierzchniowej, prawidłowa gospodarka odpadami),
- e) ograniczenie zrzutu zanieczyszczeń poprzez wody opadowe (głównie z terenów baz magazynowych, stacji paliw i innych (oczyszczanie wód opadowych).

4.1.2. Strefy ochrony krajobrazu kulturowego (obiektów i zespołów z otoczeniem):

Na obszarze gminy wyznaczono następujące strefy ochrony konserwatorskiej:

Strefa „A” - pełnej ochrony konserwatorskiej

Strefa „B” – ochrony zachowanych elementów zabytkowych

Strefa „K” – ochrony krajobrazu

- **Strefa „A” pełnej ochrony historycznej struktury przestrzennej, obejmująca:**
 - i. **zespół dworsko-leśny w miejscowości Krynka. W skład zespołu wchodzi: dwór drewniany z 1904 r.; budynek gospodarczy, murowany z 1904 r.; stajnie ob.**

magazyn murowany z 1904 r.; stodoła drewniana z 1920 r.; leśniczówka drewniana z 1938 r.; stodoła drewniana 1938 r.; oraz pozostałości parku i sadu owocowego.

ii. grodzisko wczesnośredniowieczne w miejscowości Strzyżew

W strefie „A” ustala się:

- nakaz poprzedzania niezbędnych remontów obiektów badaniami konserwatorskimi oraz przeprowadzeniu ich w oparciu o dokumentacje konserwatorską,
- rozbiórka obiektów po uprzednim uzyskaniu zgody Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków i wykonania dokumentacji inwentaryzacyjnej.
- zakaz zabudowy i przekształcania terenu,
- zachowanie zasadniczych elementów historycznego rozplanowania, tj. zachowanie obecnego kształtu założenia zespołu dworsko-leśnego, utrzymanie istniejącej sieci dróg, alei, szpalerów, osi widokowych i kompozycyjnych,
- wszelkie działania inwestycyjne i prace projektowe w tej strefie wymagają uzyskania pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

b) Strefa „B” ochrony zachowanych elementów zabytkowych

obejmuje:

- teren wokół kościoła parafialnego w Zarzeczcu Łukowskim
- teren cmentarza parafialnego w Grzędówce
- teren dawnej drewnianej plebani w miejscowości Grzędówka Kolonia
- teren cmentarza parafialnego w Zarzeczcu Łukowskim
- teren zespołu leśniczówki w Dąbrówce
- teren po dawnym dworze wraz z alejami i szpalerami w Kownatkach
- teren zespołu dworsko-parkowego w Ryżkach
- teren wokół pomnika ku czci ks. Stanisława Brzózki wraz z drogą na osi w lesie "Jata" w pobliżu Dąbrówki
- teren wokół pomnika żołnierzy AK w lesie "Jata" przy szosie Siedlce-Łuków
- teren dawnego zespołu dworsko-parkowego w miejscowości Dąbie.

Dla strefy "B" ustala się:

- zachowanie zasadniczych elementów historycznego rozplanowania, tj. utrzymanie istniejącej sieci dróg, alei, szpalerów, osi widokowych i kompozycyjnych,
- dopuszczenie realizacji nowej zabudowy, w zależności od jej funkcji, z wymogiem dostosowania jej do historycznej kompozycji przestrzennej w zakresie skali i bryły zabudowy, przy jednoczesnym założeniu harmonijnego współistnienia elementów kompozycji historycznej i współczesnej,
- zakaz wytyczania nowych ciągów komunikacyjnych,
- wszelkie działania inwestycyjne i prace projektowe w tej strefie muszą być konsultowane z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków na etapie koncepcji i zatwierdzane na etapie realizacji.

c) Strefa „K” ochrony krajobrazu,

obejmuje:

- teren przy cmentarzu parafialnym w Grzędówce
- teren przy cmentarzu parafialnym w Zarzeczcu Łukowskim
- teren przy zespole dworsko-parkowym w Ryżkach

W strefie „K” proponuje się:

- zachowanie istniejącego drzewostanu
- zachowanie istniejącego użytkownika
- nie lokalizowanie obiektów kubaturowych

- wszelkie działania inwestycyjne i prace projektowe w tej strefie muszą być konsultowane z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków na etapie koncepcji i zatwierdzane na etapie realizacji.

d) Ochrona stanowisk archeologicznych,

Strefa ochrony archeologicznej zw. ze śladami osadnictwa pradziejowego zewidencjonowanymi w ramach akcji AZP (Archeologiczne Zdjęcie Polski).

Na terenie gminy Łuków znajdują się następujące typy stanowisk archeologicznych proponowane do ochrony:

- wsie historyczne: Aleksandrów, Dminin, Gołaszyn, Jadwisin, Jeziory, Klimki, Kownatki, Krynka, Ławki, Łazy, Rzymy-Rzymki, Sięciaszka, Strzyżew, Suleje, Wólka Świątkowa, Turze Rogi, Zalesie, Zarzec Łukowski,
- kurchany znajdujące się we wsiach: Dminin, Role,
- osady znajdujące się we wsiach: Łazy, Strzyżew, Ławki, Szczygły Dolne, Świdry, Turze Rogi, Sięciaszka Druga, Sięciaszka Pierwsza, Sięciaszka Trzecia, Wólka Świątkowa, Gołaszyn, Krynka, Zarzec Łukowski, Kownatki, Zalesie, Jeziory, Dminin, Czerśl, Żdźary, Dąbie, Role, Suleje
- cmentarzysko we wsiach: Dminin, Strzyżew, Wólka Świątkowa,
- grób zbiorowy we wsi Gołaszyn,
- punkty osadnicze znajdujące się we wsiach: Łazy, Szczygły Dolne, Świdry, Szczygły Górne,
- ślady osadnictwa znajdują się w następujących wsiach: Aleksandrów, Łazy, Turze Rogi, Malcanów, Ryżki, Strzyżew, Suleje, Sięciaszka Pierwsza, Sięciaszka Druga, Sięciaszka Trzecia, Zalesie, Gołaszyn, Ławki, Szczygły Dolne, Wólka Świątkowa, Świdry, Role, Kownatki, Zarzec Łukowski, Jeziory, Dminin, Czerśl, Żdźary, Dąbie, Zalesie, Krynka
- grodzisko wczesnośredniowieczne znajdujące się we wsi Strzyżew (wpisane jest do rejestru zabytków województwa lubelskiego)

Na terenie gminy Łuków wyznacza się strefy ochrony zabytków archeologicznych:

Na terenie gminy Łuków wyznacza się obszary zabytków archeologicznych przedstawionych na rysunku planu objętych ochroną archeologiczną.

Dla tych stref ustala się obowiązek uzyskania pozwolenia. Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na prowadzenie wszelkich prac ziemnych stosownie do art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U.Nr. 162, poz. 1568)

Na terenie gminy Łuków wyznacza się również obszar grodziska wczesnośredniowiecznego we wsi Strzyżew objęty pełną ochroną archeologiczną. W strefie tej jest zakaz zabudowy i przekształcania terenu a ewentualne zagospodarowanie wymaga uzyskania pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

4.2. Zagospodarowanie terenów związanych z eksploatacją kopalni.

Zgodnie z aktualnym „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Łuków” plan niniejszy adaptuje tereny powierzchniowej eksploatacji kopalni w Biardach i Świdrach. Zdegradowane tereny w przyszłości należy zrekultywować przez zalesienie – powiększając przy tym sąsiedni areał leśny.

W stosunku do nielegalnych wysypisk należy prowadzić działalność administracyjną mającą na celu ich likwidację a tereny te należy przywrócić do produkcji rolnej bądź leśnej.

ROZDZIAŁ IV

OCENA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY ŁUKÓW

1. Ocena skutków dla środowiska wynikająca z projektowanego przeznaczenia terenu.

Jednym z podstawowych elementów rozpatrywanych przy kształtowaniu zagospodarowania przestrzennego są uwarunkowania ekologiczne. Działaniem niezbędnym dla przewidywania ekologicznych konsekwencji planowanych inwestycji jest rozpoznanie wielkości i jakości zasobów oraz walorów przyrodniczych. Struktura przyrodnicza gminy uwarunkowana jest rzeźbą terenu i warunkami gruntowo - wodnymi. Ważnym elementem tej struktury jest rzeka Krzna wraz z doliną, która stanowi lokalny korytarz ekologiczny – jak pokazano w opracowaniu „Ekofizjografii”.

Wokół cennych przyrodniczo obszarów wyznaczono strefę Łukowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Obejmuje ona północno wschodnią część gminy.

Na omawianym obszarze możemy wydzielić trzy podstawowe typy krajobrazu: naturalny, naturalne - kulturowy i kulturowy.

Krajobraz naturalny charakteryzuje się przewagą elementów przyrodniczych nad antropogenicznymi. Obejmuje kompleksy leśne przede wszystkim w północno zachodniej części gminy oraz fragmenty użytków zielonych w dolinie Krzny i południowej części gminy, które zachowały swój naturalny charakter. Obszary te predysponowane są do rozwoju funkcji turystyczno - wypoczynkowych, głównie do wypoczynku świątecznego. W ich obrębie oprócz działań na rzecz ochrony istniejących zasobów przyrodniczych niezbędne są działania wzbogacające krajobraz, m.in. przez sukcesywne powiększanie terenów zalesionych.

Względna równowaga pomiędzy elementami przyrodniczymi, a antropogenicznymi charakteryzuje krajobraz mieszany: naturalne - kulturowy. Obejmuje grunty orne, sady, łąki, pastwiska, zbiorniki wodne, parki, zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne, urządzenia melioracyjne oraz drogi dojazdowe do pól. Krajobraz rolniczy różnicuje się wyraźnie i zgodnie z podziałem geomorfologicznym na: nizinny krajobraz łąk i pastwisk w obszarach obniżień.

Cechy krajobrazu kulturowego, mają tereny zainwestowane związane z funkcjami rozwojowymi jednostek osadniczych: mieszkalnictwo, usługi, strefa produkcyjna, komunikacja i infrastruktura techniczna. Istniejąca strefa zurbanizowana gminy powstała w wyniku historycznego nawarstwiania się różnych inwestycji: mieszkalnictwo, przemysł, usługi. Oprócz zabudowy mieszkaniowej występuje budownictwo wiejskie o zachowanych tradycjach regionalnych.

Ogólne warunki zabudowy i zagospodarowanie terenu nie powinny wpłynąć negatywnie na jakość powietrza atmosferycznego, wód powierzchniowych i podziemnych oraz gleb, pod warunkiem zastosowania urządzeń zabezpieczających przenikanie ewentualnych zanieczyszczeń do środowiska.

Wprowadzanie gazów, pyłów i zapachów do powietrza

Zanieczyszczenie powietrza o małym stężeniu może wystąpić w czasie stosowania środków ochrony roślin na gruntach ornych i terenach upraw warzywniczych.

Niewielkie oddziaływania transportu na powietrze atmosferyczne, mogą wystąpić w pobliżu traktów komunikacyjnych i kolei.

Transport stanowi tzw. mobilne źródło emisji, poruszające się po trasie komunikacyjnej. Czynniki warunkujące wielkość emisji są między innymi: struktura pojazdów, natężenie ruchu oraz długość odcinka drogi, po jakim poruszają się pojazdy. W procesie spalania paliw w silnikach pojazdów emitowane są następujące substancje zanieczyszczające powietrze: tlenek węgla, dwutlenek azotu, węglowodory alifatyczne, węglowodory aromatyczne, dwutlenek siarki, pył i ołów. Dopuszczalne wartości dla zanieczyszczeń komunikacyjnych (za wyjątkiem dwutlenku azotu) dotrzymane są w granicach pasa drogowego. Decydujące o uciążliwości ruchu pojazdów dla stanu czystości powietrza wartości dla dwutlenku azotu dotrzymane są w odległości około kilkunastu metrów od krawędzi jezdni.

Plan ustala doprowadzenie gazu zgodnie z opracowaną koncepcją gazyfikacji gminy.

Plan ustala zaopatrzenie w ciepło do celów grzewczych i ciepłej wody użytkowanej z lokalnych źródeł ciepła, wbudowanych lub wolnostojących, z zaleceniem stosowania technologii i paliw ekologicznych.

Realizacja planu spowoduje wprowadzenie gazów i pyłów do powietrza w ograniczonym zakresie. Źródłem emisji mogą być piece, ogniska i samochody. Zanieczyszczenia wywołane spalaniem węgla można eliminować przez preferowanie ekologicznych nośników energii cieplnej (gaz ziemny, piece olejowe). Używanie katalizatorów w samochodach i utrzymywanie w dobrym stanie nawierzchni drogowej znacznie zmniejszy zanieczyszczenie powietrza atmosferycznego.

W procesie oczyszczania ścieków należy spodziewać się powstawania gazowych produktów tlenowego i beztlenowego rozkładu substancji organicznej zawartej w ściekach. Rodzaje emitowanych substancji gazowych zależą od sposobu oczyszczania ścieków. Proces oczyszczania ścieków polega na biochemicznym rozkładzie wielocząsteczkowych substancji organicznych do związków prostych, w wyniku, których powstają produkty gazowe. Do powietrza mogą dostać się substancje, których stężenie w oczyszczonym roztworze przekroczyło granicę rozpuszczalności dla danych warunków oraz pary i gazy zawarte w ściekach wydmuchiwanych w wyniku pracy pomp, urządzeń napowietrzających, przelewów itp.

Najczęściej spotykanymi zanieczyszczeniami z tego typu obiektów są: metan, amoniak, siarkowodór, odory oraz dwutlenek węgla, którego stężenie w powietrzu nie jest limitowane. Z przeprowadzonych badań wynika, że wyżej wymienione zanieczyszczenia zanikają w odległości kilkunastu metrów od źródła emisji poniżej oznaczalności metody pomiarowej. Metan jest produktem przetwarzania ścieków w warunkach beztlenowych. Amoniak jest emitowany w przypadku obecności w ściekach związków amonowych poddanych intensywnemu napowietrzaniu. W wyniku tego procesu w ściekach zachodzą reakcje prowadzące do uwolnienia niewielkich ilości amoniaku do środowiska. Siarkowodór jest substancją, która w prawidłowo pracującej oczyszczalni nie jest wytwarzana. Jest to substrat dostarczany do oczyszczalni głównie ze ściekami pochodzącymi z przydomowych zbiorników bezodpływowych.

Związkiem decydującym o uciążliwym oddziaływaniu na otoczenie obiektów oczyszczalni jest głównie siarkowódór i związki wodorowe.

Normy regulujące czystość powietrza, będącego m.in. nośnikiem bodźców oddziaływujących na zmysły węchu, sprowadzają się jedynie do narzucenia ograniczeń, dotyczących wielkości emisji oraz poziomu emisji substancji toksycznych w powietrzu, przy pomijaniu sprawy uciążliwości odorotwórczego charakteru substancji, wprowadzanych do środowiska. W odniesieniu do substancji zapachowe uciążliwych praktycznie nie jest możliwe określenie ich uciążliwości w sposób przyjęty dla innych zanieczyszczeń powietrza. Wiele związków zapachowych można przekształcić w inne związki o znacznie niższym progu zapachowym lub na substancje bezwonne. Konwersji związku zapachowego można dokonać również w naturalny sposób wykorzystując w tym celu odpowiednie gatunki zadrzewienia. W celu zmniejszenia uciążliwości odorów coraz większe znaczenie przywiązuje się do substancji lotnych (fitoncydów) wydzielanych przez drzewa i krzewy. Fitoncydy mają właściwości toksyczne dla drobnoustrojów i niektórych owadów. Niwelują zapachy wynikające z procesów technologicznych. Tymi pozytywnymi cechami wyróżniają się szczególnie: sosna czarna, jałowiec i leszczyna.

Gospodarka odpadami

W obrębie gminy plan ustala obowiązek gromadzenia i selekcji odpadów na posesjach w urządzeniach przystosowanych do ich gromadzenia zgodnie z systemem oczyszczania przyjętym w gospodarce komunalnej gminy.

Obowiązkowe posiadanie przez właścicieli działek pojemników na odpady i ustawienie kontenerów w miejscach ogólnie dostępnych oraz systematyczne wywożenie odpadów na wysypisko znajdujące się w Łukowie zapobiegnie zanieczyszczeniu powierzchni terenu i wód powierzchniowych. Wysypisko zlokalizowane jest przy granicy z wsią Świdry i powoduje częściowo na jej obszarze ograniczenia w rolnictwie wykorzystaniu terenu.

Gromadzenie odpadów komunalnych na składowisku urządzonym daje gwarancje, że będzie to składowanie bezpieczne dla środowiska, w tym dla gleb i wód podziemnych występujących w jego sąsiedztwie.

Należy wprowadzić zakaz pozostawiania odpadów na nieutwardzonym gruncie, w obrębie starych wyrobisk, w rowach przydrożnych i w lasach gdyż odpady te mogą zanieczyszczać powierzchnię terenu, a powstałe w czasie opadów ścieki mogą wraz z wodami opadowymi przenikać do wód podziemnych i powierzchniowych.

Należy prowadzić likwidację nielegalnych wysypisk oraz rekultywację leśną tych terenów.

Zagrożenia gospodarki ściekami

Na obszarze gminy Łuków nie ma punktów monitoringu wód. Żaden ciek nie jest kontrolowany pod kątem analizy jakościowej jak i ilości przepływającej wody.

Na analizowanym terenie będą powstawać ścieki socjalne i technologiczne.

Głównym źródłem zanieczyszczeń wnoszonych do wód powierzchniowych mogą być niedostatecznie oczyszczone ścieki komunalne oraz spływy powierzchniowe tzw. nadwyżek nawozowych i środków ochrony roślin z obszarów użytkowanych rolniczo oraz ścieki z terenów zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej nie posiadających kanalizacji.

Podstawą zaopatrzenia gminy w wodę na cele bytowe, gospodarcze i przeciwpożarowe będzie istniejąca, rozbudowana sieć wodociągów zbiorowych. Dla zapewnienia pewności zasilania i ze względów technicznych celowe jest łączenie sieci wodociągowych zasilanych z niezależnych źródeł we współpracujące układy. Do czasu zapewnienia możliwości podłączenia do sieci wodociągowej dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z własnych studni. Dla zabudowy

rozproszonej, położonej poza wyznaczonymi ciągami zabudowy plan dopuszcza indywidualne źródła wody.

Na obszarze objętym opracowaniem głębokość występowania wód podziemnych jest zróżnicowana. Najpłycej (0-1,0 m ppt) występują wody gruntowe w dolinach i obniżeniach powytopiskowych, które zajmują w gminie Łuków znaczną powierzchnię. Wody gruntowe na terenach przyległych bezpośrednio do dolin i obniżzeń występują na głębokości od 1 do 2 m ppt, natomiast w obrębie wysoczyzny polodowcowej występują głębiej niż 2,0 m ppt. Płytkie, na znacznym obszarze, występowanie wód podziemnych oraz brak od powierzchni terenu izolacji w postaci osadów słabo przepuszczalnych sprawia, że wody te narażone są na zanieczyszczenia antropogeniczne.

Większość płytkich studni kopanych wykazuje zanieczyszczenia bakteriologiczne, natomiast wody z głębszych warstw nie budzą zastrzeżeń i nie przekraczają dopuszczalnych norm dla wód pitnych. Dobrą jakością charakteryzują się również wody ujmowane z utworów trzeciorzędowych.

Dotychczas w wodach podziemnych nie stwierdzono zanieczyszczeń antropogenicznych.

Źródłem zanieczyszczenia wód podziemnych mogą być nieuszczelnione zbiorniki bezodpływowe (szamba) lub studnie kopane zamienione na szamba. Sposobem na likwidację takiego stanu jest szybkie wybudowanie sieci kanalizacji sanitarnej i przyłączenie do niej wszystkich zespołów mieszkalnych. Dobrym rozwiązaniem na eliminowanie szamb na terenie gminy jest wariant B przedstawiony w „Programie gospodarki ściekowej Gminy Łuków”. W opracowaniu tym zaproponowano utworzenie kanalizacji ciśnieniowej w szesnastu miejscowości wyodrębnionych na terenie gminy Łuków i podłączenie jej do kanalizacji ścieków w Łukowie za pomocą istniejącej kanalizacji. Wyodrębniono również cztery miejscowości (Gręzówka, Strzyżew, Krynka, Ryżki), w których zaproponowano wykonanie grupowych oczyszczalni ścieków. W miejscowościach tych kanalizacja będzie grawitacyjna przyjmująca ścieki sanitarne od mieszkańców. Ścieki z miejscowości nie objętych systemem kanalizacji byłyby odprowadzane przez mieszkańców do indywidualnych oczyszczalni ścieków wg technologii również przedstawionej w opracowaniu. Proponowane mechaniczno-biologiczne indywidualne oczyszczalnie ścieków będą zapewniały oczyszczanie ścieków do parametrów określonych w Rozporządzeniu Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dn. 5.11.1991 r. „W sprawie klasyfikacji wód oraz warunków, jakim powinny odpowiadać ścieki wprowadzane do wód lub do ziemi”.

Zabrania się wprowadzania nieoczyszczonych ścieków do ziemi lub do wód otwartych.

Zagrożenie dla wód podziemnych stanowią również niekontrolowane, „dzikie” wysypiska śmieci.

Plan dopuszcza powierzchniowe odprowadzanie wód opadowych dla terenów zabudowy mieszkaniowej (zagrodowej, jednorodzinnej i letniskowej) wg rozwiązań indywidualnych, z obowiązkiem zagospodarowania tych wód w granicach własnych działek.

Dla terenów, z których spływ wód opadowych może stanowić zagrożenie dla środowiska przyrodniczego (drogi, stacje paliw, parkingi, tereny przemysłowo -magazynowe) jest obowiązek ich wyposażenia w lokalne zorganizowane systemy odwodnienia, z odprowadzaniem oczyszczonych wód opadowych do odbiorników naturalnych zlokalizowanych na gruncie inwestora.

Nie dopuszcza się powierzchniowego odprowadzenia zanieczyszczonych wód opadowych do urządzeń kanalizacji sanitarnej i na nawierzchnię ogólnie dostępnych ciągów komunikacji. Zaleca się realizację odrębnego systemu odprowadzenia tych wód.

Realizacja planu nie powinna wpłynąć negatywnie na jakość powietrza atmosferycznego, wód powierzchniowych i podziemnych oraz gleb.

Eksploatacja zasobów środowiska naturalnego

Wykorzystanie zasobów środowiska polegać będzie na udostępnieniu powierzchni ziemi pod zabudowę, korzystanie z zasobów wód powierzchniowych i podziemnych oraz eksploatacji surowców mineralnych.

Pod zabudowę zostaną przeznaczone tereny obejmujące zabudowę mieszkaniową i zagrodową oraz wszelkiego rodzaju usługi.

Podstawą zaopatrzenia gminy w wodę na cele bytowe, gospodarcze i przeciwpożarowe będzie istniejąca, rozbudowana sieć wodociągów zbiorczych. Źródłem zasilania są zasoby wód podziemnych. Tereny wód powierzchniowych będą wykorzystywane do rekreacji: kąpieliska, łowienie ryb – zwłaszcza w dolinie rzeki Krzyny.

Zagrożenie gleb

Gleby na terenie gminy mogą być zagrożone przez erozję wodną i wietrzną oraz narażone na przesuszenie. Zabiegami przeciwozyjnymi na gruntach ornych jest przede wszystkim wprowadzanie zadrzewień śródpolnych pasmowych i kępowych. Erozji zapobiega również prowadzenie upraw sadowniczych, krzewów owocowych i trwałych użytków zielonych. Gleby V i VI klasy bonitacyjnej oraz nieużytki powinny być sukcesywnie zalesiane. Przesuszeniu gleb zapobiegnie sprawnie działający system melioracji.

Deformacja istniejącego ukształtowania terenu

Możliwe jest niewielkie przekształcenie naturalnego ukształtowania powierzchni nastąpi w czasie realizacji przedstawionych w planie zamierzeń.

Trwałe zmiany ukształtowania powierzchni polegać będą na wybudowaniu obiektów kubaturowych: zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, zabudowy zagrodowej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej, usług sportu i turystyki, usług komunikacyjnych i związanych z komunikacją, usług komercyjnych i drobnej wytwórczości, eksploatacji kruszyw naturalnych.

Należy prowadzić rekultywację leśną na terenach zdegradowanych głównie eksploatacją kopalni.

W obrębie omawianego terenu występuje krajobraz naturalny charakteryzujący się przewagą elementów przyrodniczych nad antropogenicznymi, mieszany (naturalne -kulturowy) charakteryzujący się równowagą pomiędzy elementami przyrodniczymi a antropogenicznymi oraz kulturowy.

Głównym elementem sieci hydrograficznej jest Krzna wraz z towarzyszącymi kanałami i rowami melioracyjnymi. Wody stojące to zbiorniki retencyjne związane z systemem Krzyny. Cały krajobraz gminy posiada istotne wartości przyrody i krajobrazu i powinien być jednakowo chroniony przed degradacją poprzez racjonalną, zrównoważoną gospodarkę. Należy dążyć do zachowania krajobrazu w obecnym stanie.

Hałas i emisja zagrożenia

Do najważniejszych źródeł emisji hałasu występujących na omawianym terenie należą: transport oraz prace polowe.

Hałas wywołany transportem samochodowym koncentruje się liniowo wzdłuż głównych dróg oraz na obszarach zamieszkałych. Nasilenie jego występuje okresowo zależnie od pory dnia i roku.

Niewielkie oddziaływania akustyczne związane są z pracą maszyn rolniczych na gruntach ornych. Występują one okresowo w czasie trwania prac polowych.

Zgodnie z aktualnymi przepisami z zakresu ochrony środowiska ochronie akustycznej podlegają tereny przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową oraz tereny przeznaczone pod budynki związane ze stałym i wielogodzinnym pobytem ludzi. Na terenach tych obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu.

Terenem chronionym z akustycznego punktu widzenia, jest obszar, dla którego ustalony został dopuszczalny poziom hałasu.

Rozporządzenie Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 13 maja 1998 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 66, póź. 436) określa rodzaje obszarów podlegających ochronie akustycznej.

		Dopuszczalny poziom hałasu wyrażony równoważnym poziomem dźwięku A w dB			
Lp.	Przeznaczenie terenu	drogi lub linie kolejowe		pozostałe obiekty i grupy źródeł hałasu	
		Pora dnia-przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	Pora nocy-przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	Pora dnia-przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia	Pora nocy-przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Obszary A ochrony uzdrowskiej b) Tereny szpitali poza miastem	50	40	40	35
2	a) Tereny wypoczynkowo-rekreacyjne poza miastem b) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej c) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub wielogodzinnym pobytem	55	45	45	40

	dzieci i młodzieży d) Tereny domów opieki e) Tereny szpitali w miastach				
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami rzemieślniczymi c) Tereny zabudowy zagrodowej	60	50	50	40
4	a) Tereny w strefie	65	55	55	45

<p>śródmiejskiej miast powyżej 100 tyś. mieszkańców ze zwartą zabudową mieszkaniową i koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych</p>				
--	--	--	--	--

Poziomy te odnoszą się do terenu wymagającego ochrony przed hałasem.

Dla terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej i zagrodowej dopuszczalne poziomy hałasu wynoszą:

- 50 dB(A) w porze dnia (6⁰⁰ - 22⁰⁰),
- 40 dB(A) w porze nocy (22⁰⁰ - 6⁰⁰).

Emisja fal elektromagnetycznych

Na terenie gminy emitowanie fal elektromagnetycznych może być związane z budową stacji telefonii komórkowej.

Inne zagrożenia dla środowiska naturalnego

Wg Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 października 2002 r. (Dz. U. Nr 79, póź. 1490 - 3, ust. 1, pkt 9, lit. f) obiektem który znacząco może oddziaływać na środowisko są: oczyszczalnia ścieków i zakłady przemysłowe. Zastosowanie nowych technologii oraz obowiązek odprowadzania ścieków sanitarnych w sposób bezpieczny dla środowiska i zgodny z wymaganiami jego ochrony, poprzez budowę kanalizacji zbiorczych i gminnych oczyszczalni ścieków, indywidualnych oczyszczalni przydomowych lub zbiorników bezodpływowych do gromadzenia ścieków na terenie nieruchomości uniemożliwi przedostawanie się do środowiska gazów, odorów i ścieków.

Ryzyko wystąpienia awarii związane jest również z transportem substancji chemicznych układem drogowym i koleją.

Stosunkowo płytkie występowanie wód podziemnych sprawia, że w przypadku wystąpienia poważnej awarii w obrębie systemu odprowadzania ścieków może dojść do zanieczyszczenia wód podziemnych i powierzchniowych oraz gruntu na skalę lokalną.

2. Ocena skutków realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na poszczególne elementy środowiska.

Realizacja projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie powinna mieć ujemnego wpływu na: powietrze, powierzchnię ziemi, glebę, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, zwierzęta i rośliny - we wzajemnym ich powiązaniu oraz na ekosystemy i krajobraz pod warunkiem ich użytkowania w oparciu o nowoczesne technologie oraz z uwzględnieniem zasady zrównoważonego rozwoju

Generalnie obiekty mieszkalne i usługowe na terenie gminy posiadają lokalne, własne urządzenia grzewcze o różnorodnych źródłach zasilania (paliwa stałe, płynne, elektryczne). Zaleca się stosowanie technologii i paliw ekologicznych. W okresie perspektywicznym nie przewiduje się tworzenia nowych systemów ciepłowniczych. Istotną sprawą może być

zgazyfikowanie terenów gminy. Zastosowanie gazu do zaopatrzenia w energię ciepłą do celów socjalnych wyeliminuje możliwość zanieczyszczenia powietrza pyłami i gazami.

Używanie, samochodów z katalizatorami oraz utrzymanie w dobrym stanie nawierzchni dróg może w znacznym stopniu ograniczyć zanieczyszczenie powietrza.

Najbardziej narażone na degradację są wody powierzchniowe i podziemne. Płytkie występowanie zwierciadła wód podziemnych sprzyja ich zanieczyszczeniu. Wybudowana kanalizacja sanitarna i prawidłowa jej eksploatacja oraz właściwie prowadzona gospodarka odpadami wyeliminuje przenikanie ścieków do gruntu, wód podziemnych i powierzchniowych.

Właściwie prowadzona gospodarka ściekowa, to jest wykorzystanie komunalnej kanalizacji sanitarnej dla ścieków socjalnych, odprowadzanie ścieków technologicznych z jednostek produkcyjnych i usługowych do komunalnej oczyszczalni ścieków po uprzednim ich oczyszczeniu we własnych zakładowych oczyszczalniach oraz podczyszczanie ścieków deszczowych we własnym separatorze przed wprowadzeniem ich do odbiorników naturalnych (rzeki, cieki i rowy melioracyjne) wyeliminuje przenikanie ścieków do gruntu, wód podziemnych i powierzchniowych. Warunki wprowadzenia ścieków wód opadowych do odbiorników oraz wymagany stopień ich oczyszczenia określi organ wydający pozwolenie wodnoprawne.

Brak systematycznych kontroli systemów kanalizacyjnych i obiektów oczyszczających ścieki podczas ich użytkowania może doprowadzić do wystąpienia niekontrolowanej awarii, a następnie do przedostania się ścieków do wód powierzchniowych.

Płytkie występowanie zwierciadła wód podziemnych, w przypadku nieszczelnej kanalizacji sanitarnej, jest cechą sprzyjającą zanieczyszczeniu wód.

Na terenie gminy w płn. - zach. jego części przebiega granica Łukowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Ze względu na wysokie walory krajobrazowe i przyrodnicze tego terenu przewiduje się przekształcenie go na Łukowski Park Krajobrazowy. Innym terenem objętym ochroną prawną jest Radzyński Obszar Chronionego Krajobrazu.

„Pomnikami przyrody są pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupienia o szczególnej wartości naukowej, kulturowej, historyczno-pamiętkowej i krajobrazowej oraz odznaczające się indywidualnymi cechami, wyróżniającymi je wśród innych tworów, w szczególności sędziwe i okazałe rozmiarów drzewa i krzewy gatunków rodzimych lub obcych, źródła, wodospady, wywierzyska, skałki, jary, glazy narzutowe, jaskinie”. (Ustawa o ochronie przyrody z 16 X 1991 r. art.28.)

W granicach gminy znajdują się następujące pomniki przyrody:

- Lipa drobnolistna – przy drodze polnej, około 1 km na północ od Grzędówki, przy opuszczonej posesji. Obwód pnia 370 cm, wysokość około 18 m. Stan dobry.
- Dąb szypułkowy – 300 m od gajówki Smolnik. Obwód pnia około 270 cm, wysokość około 18 m. Stan dobry.
- Lipa drobnolistna – wieś Role, przy posesji prywatnej w Zadworzu. Obwód pnia 370 cm, wysokość 15 m. Stan dobry.
- Wiąz szypułkowy – przy posesji prywatnej w Zawodrze. Obwód pnia 350 cm, wysokość 15 m. Stan dobry.
- Lipa drobnolistna – około 100 m od linii kolejowej Łuków-Pilawa, pomiędzy wsiami Dąbie Źdzary. Obwód pnia 450 cm, wysokość około 14 m. Stan dobry, jeden konar odłamany.
- Wiąz szypułkowy – grupa trzech drzew w Sięciaszce Drugiej, przy posesji nr 64. Obwody pni około 370-400 cm, wys. około 15 m. Stan dobry.
- Lipa drobnolistna (dwa drzewa) i jesion wyniosły (cztery drzewa) – wieś Czerśl obwody pni 300-400 c, wysokość 14-18 m. Stan dobry.
- Lipa drobnolistna – pozostałość alei lipowej (15 drzew) w Jadwisinie, obwody pnia około 250-380 cm, wysokość około 15m. Stan dobry.

- Sosna zwyczajna – grupa 4 drzew o wymiarach obwodu około 250 cm i wysokości około 20 m, zlokalizowanych w niepaństwowym lesie pomiędzy wsiami Gołąbki a Rzymy-Rzymki, przy drodze Rzymy-Rzymki – Aleksandrów. Stan dobry.
- Grab zwyczajny we wsi Dminin na terenie prywatnej posesji. Obwód pnia 250 cm, wysokość około 12 m. Stan dobry.
- Lipa drobnolistna – we wsi Dminin, przy prywatnej posesji. Obwód pnia około 400 cm, wysokość 15 m. Stan dobry.

W Krajowej Sieci Ekologicznej (ECONET – POLSKA) północna część gminy Łuków należy do obszaru węzłowego o znaczeniu krajowym, oznaczonym symbolem 13K (Obszar Siedlecki). W obrębie tego obszaru znajduje się kompleks „Kryńszczak” uznany za biocentrum i strefę buforową. Dolina Krzny Północnej i Południowej oraz obszary przyległe znajdują się w granicach ekologicznego korytarza o znaczeniu krajowym. Północna część gminy jest również korzystniejsza pod względem ciągłości siedliskowej – ciągłość lasów jest lepiej zachowana w porównaniu z południową częścią gminy. Kompleksy leśne położone w południowej części stanowią ekologiczne wyspy i są pozbawione połączeń naturalnych (korytarzy ekologicznych).

Realizacja planu nie powinna mieć wpływu na świat zwierzęcy usytuowany w obrębie doliny rzeki Krzny i terenów upraw polowych. Uprawy rolne i główne elementy sieci hydrograficznej Krzny wraz z towarzyszącymi kanałami i rowami melioracyjnymi zachowują swój naturalny charakter.

Zgłoszone tereny Lasów Łukowskich do Komisji Europejskiej jako obszary specjalnej ochrony ptaków (OSO) spełniające kryteria obszarów NATURA 2000 należy objąć postępowaniem w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko lub planu na obszar NATURA 2000 i uzyskać zezwolenie wojewody zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004r. (Dz. U. Nr 229, poz. 2313) zgodnie z art. 33 ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004r. (Dz. U. Nr 92, poz. 880).

Krajobraz gminy Łuków charakteryzuje się monotonną rzeźbą terenu, o spadkach bardzo rzadko przekraczających 5 %.

Uprawy rolne, zadrzewienia, drogi i zabudowa mają cechy krajobrazu, który jest wynikiem gospodarczej działalności człowieka.

Realizacja planu nie spowoduje negatywnego oddziaływania na klimat. W obrębie gminy wydobywane są przez miejscową ludność kruszywa naturalne, które występują równomiernie na całej powierzchni gminy. Stwierdzono również występowanie złóż ilów jurajskich. Występują one w postaci tzw. kry i zostały przywleczone przez lądolód prawdopodobnie z terenów obecnej Estonii. W ilach znajdują się liczne konkracje zawierające świetnie zachowane skamieniałości morskiej fauny jurajskiej, głównie muszle amonitów (często również ślimaki, małże, belemnity, liliowce, otwornice i ryby). Ze względu na unikalne skamieliny występujące w złożu objęto je ochroną i zaniechano jego eksploatacji.

W czasie realizacji planu nie wystąpią zmiany w ukształtowaniu powierzchni terenu na obszarach bez zabudowy.

3. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji, wynikających z uwarunkowań określonych w opracowaniu ekofizjograficznym.

Tereny objęte planem wykorzystywane są jako: grunty orne, użytki zielone, lasy, tereny wód otwartych oraz tereny zabudowane i drogi. Posiadają w większości cechy krajobrazu, który jest wynikiem gospodarczej działalności mieszkańców.

Pomimo przekształceń środowiska z naturalnego na naturalne - kulturowy poszczególne elementy środowiska takie jak: powietrze, gleby i wody podziemne odznaczają

się wysoką jakością i wraz z powierzchnią terenu i krajobrazem występują we wzajemnej harmonii.

Stan poszczególnych elementów środowiska został szeroko opisany w rozdziale 2 opracowania.

Przy ocenie odporności środowiska zwrócono uwagę na dwa szczególnie istotne elementy: wodę i glebę .

Teren będący przedmiotem opracowania podzielono na dwa obszary o różnej odporności środowiska na degradację:

- tereny słabo odporne
- tereny średnio odporne

Granice podziału wyznacza hydroizobata 2 m p.p.t..

Obszary słabo odporne na degradację stanowią tereny, na których zwierciadło wody występuje na głębokości 0 - 2 m p.p.t. (obszary obniżeń) i tereny występowania gleb pochodzenia organicznego podlegające ochronie. Płytkie występowanie zwierciadła wody naraża wody podziemne na zanieczyszczenia antropogeniczne. Ze względu na niekorzystne warunki gruntowe, wodne i klimatyczne obszary te nie nadają się do zabudowy.

Tereny średnio odporne na degradację to obszary, na których zwierciadło wody występuje na głębokości poniżej 2 m p.p.t. Są to tereny na których występują gleby III klasy bonitacyjnej podlegające ochronie prawnej przed zmianą użytkowania na nierolnicze oraz gleby IV klasy, które także należy maksymalnie chronić przed wykorzystywaniem na cele nierolnicze. Warunki budowlane są korzystne na tych terenach.

Poszczególne elementy środowiska odznaczają się różną zdolnością do regeneracji. Do likwidacji zanieczyszczenia powietrza wystarczy zlikwidowanie źródła zanieczyszczenia. Samoczynna regeneracja innych elementów środowiska jest dłuższa. Może trwać od kilku dni, w przypadku niewielkich zanieczyszczeń wód powierzchniowych, do kilku lub kilkadziesiąt lat w wyniku poważnych awarii lub długotrwałej emisji środków chemicznych.

Na terenie będącym przedmiotem opracowania źródła zagrożeń oddziałujące na środowisko są niewielkie. Są one związane przede wszystkim z użytkowaniem gruntów, łąk oraz terenów zabudowanych.

W obrębie gruntów ornych i łąk zagrożenie dla gleb i wód podziemnych stanowić może zbyt intensywne nawożenie i stosowanie środków ochrony roślin. W ostatnich latach stosowanie chemizacji w rolnictwie znacznie spadło, w związku z tym wydaje się, że zagrożenia takie są niewielkie.

Dla gleb zagrożenie stanowi erozja, która może być spowodowana intensywnymi opadami atmosferycznymi, działalnością wiatru oraz nieprawidłową orką. W celu jej zapobiegania proponuje się wprowadzenie zadrzewień śródpolnych i zalesienie gruntów V i VI klasy bonitacyjnej oraz nieużytków.

W lasach prywatnych istnieje zagrożenie niekontrolowanego wycinania drzew, niezależnie od ich zasobów. Dużym zagrożeniem mogą być też występujące szkodniki.

Większość studni kopanych ujmujących wody płytko zalegającego poziomu wód gruntowych wykazuje zanieczyszczenia bakteriologiczne, natomiast wody z głębszych warstw nie budzą zastrzeżeń i nie przekraczają dopuszczalnych norm dla wód pitnych. Dobrą jakością charakteryzują się również wody ujmowane z utworów trzeciorzędowych. Głównym źródłem zanieczyszczenia wód powierzchniowych i płytko występującego poziomu wód czwartorzędowych mogą być spływy powierzchniowe nadwyżek nawozowych i środków ochrony roślin z obszarów użytkowanych rolniczo oraz ścieki z terenów zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej nie posiadających kanalizacji. Zagrożenie zanieczyszczenia wód spowodowane jest brakiem kanalizacji, istnieniem na terenie gminy zbiorników bezodpływowych (szamb) bez szczelnego dna oraz studni gospodarskich często przeznaczanych na szamba. W celu utrzymania wysokich parametrów środowiska należy

bezwzględnie odprowadzać ścieki do lokalnego systemu kanalizacji sanitarnej, a do czasu jej realizacji do szczelnych wybieralnych zbiorników typu szambo.

O jakości środowiska przyrodniczego w charakteryzowanym rejonie decyduje w znacznym stopniu jakość wód powierzchniowych. Głównym źródłem ich zanieczyszczenia mogą być niedostatecznie doczyszczane ścieki z oczyszczalni w Łukowie. Mogą one spowodować zanieczyszczenie gruntu i wód powierzchniowych i wpłynąć negatywnie na florę i faunę. Przywrócenie środowiska przyrodniczego do stanu sprzed okresu wystąpienia skażenia jest długotrwałe, gdyż proces ten powinien przebiegać w sposób naturalny.

Zanieczyszczenie wód podziemnych ściekami komunalnymi jest znacznie mniejsze, gdyż główne zagrożenie stanowią zanieczyszczenia bakteriologiczne. Przeżywalność bakterii wynosi średnio około 30 dni, w związku z tym istnieje duże prawdopodobieństwo, że w czasie migracji zanieczyszczeń przez strefę suchą górotworu (aeracji) do wód podziemnych nastąpi samooczyszczenie się ośrodka skażenia w wyniku filtracji poprzez grunt.

Na terenie gminy brak jest większych zakładów przemysłowych i punktów usługowych oddziaływujących na stan środowiska w zakresie emisji zanieczyszczeń atmosfery oraz oddziaływań akustycznych.

Na terenie gminy nie występują zagrożenia związane z utratą walorów krajobrazowych, gdyż nie przewiduje się inwestycji mogących zakłócić jej dotychczasowy układ przestrzenny. Należy utrzymać dotychczasowe obszary otwarte w formie wolnej od zabudowy oraz respektować w założeniach urbanistycznych strefy ochrony konserwatorskiej, ekspozycji i krajobrazu.

Ujemny wpływ na środowisko naturalne może mieć niewłaściwa gospodarka odpadami nielegalnie składowanymi w wyrobiskach poeksploatacyjnych sięgających do zwierciadła wód podziemnych.

4. Ocena rozwiązań funkcjonalno - przestrzennych i innych ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z punktu widzenia:

a) zgodności projektowanego użytkowania i zagospodarowania terenów z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym.

Do sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego warunki naturalne zostały określone w „Opracowaniu ekofizjograficznym gminy Łuków”.

Rozwiązania funkcjonalno - przestrzenne i inne ustalenia zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego biorą pod uwagę uwarunkowania zawarte w opracowaniu ekofizjograficznym.

Plan uwzględnia zasady rozwoju zrównoważonego. Nie narusza walorów przyrodniczych i krajobrazowych gminy.

Obowiązuje inwestowanie zgodne z ustalonym w planie przeznaczeniem terenów oraz zasadami zabudowy i zagospodarowania obszaru gminy.

Wszelkie odstępstwa od planu wymagają jego zmiany według uchwały Rady Gminy.

Tereny, dla których przewiduje się przeznaczenie inne od dotychczasowego mogą być do czasu nowego zagospodarowania użytkowane w sposób dotychczasowy.

Budowa i rozbudowa obiektów sprzecznych z przewidzianą funkcją jest zakazana.

b) zgodności z przepisami prawa dotyczącymi ochrony środowiska, a w szczególności zawartymi w aktach o utworzeniu obszarów i obiektów chronionych oraz w planach ochrony

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zgodny z przepisami ochrony środowiska dotyczącymi ochrony wód podziemnych i

powierzchniowych, gleb i powierzchni ziemi, wprowadzania do powietrza pyłów i gazów, składowania odpadów i odprowadzania ścieków.

Na terenie gminy w płn. - zach. jej części przebiega granica Łukowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Ze względu na wysokie walory krajobrazowe i przyrodnicze tego terenu przewiduje się przekształcenie go na Łukowski Park Krajobrazowy. Innym terenem objętym ochroną prawną jest Radzyński Obszar Chronionego Krajobrazu.

Rolę korytarzy ekologicznych pełni przede wszystkim sieć hydrograficzna na którą składa się: rzeka Krzna i towarzyszące jej kanały i rowy melioracyjne oraz zadrzewienia i zakrzewienia śródpolne.

Przez obszar gminy przebiega wiele naturalnych granic zasięgów roślin, reprezentujących różne elementy geograficzne. Szczególną rolę w kształtowaniu stosunków ekologicznych odgrywają lasy.

Lasy w granicach gminy zajmują 10188 ha (33,09 % powierzchni ogólnej gminy – dane z Wykazu Gruntów wg stanu na 9.06.97 r.).

Szczegółnej ochronie przed przeznaczeniem gruntów na cele nierolnicze powinny być objęte grunty od I do III klasy bonitacyjnej.

Gleby organiczne szczególnie chronione (tzn. gleby mułowe, torfowe, murszowe i murszowate) znajdują się głównie w dolin rzeki Krzny Południowej i pokryte są w większości użytkami zielonymi.

Wyłączenie z użytkowania rolniczego lub leśnego może na podstawie przepisów szczegółowych Ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Na cele nierolnicze i nieleśne należy przeznaczyć w pierwszej kolejności nieużytki lub grunty o najniższej przydatności produkcyjnej.

Zasady gospodarowania w lasach określają przepisy ustawy o lasach oraz ustalenia planów urzędnika gospodarstwa leśnego Nadleśnictwa - Przedsiębiorstwa Lasy Państwowe i uproszczonych planów urzędnika lasów niepaństwowych.

Obowiązek ustanawiania stref ochronnych istnieje wokół wszystkich eksploatowanych ujęć wód podziemnych. Obowiązek ustanowienia stref ochronnych wynika z Ustawy Prawo Wodne z 18 lipca 2001 r. oraz Ustawy Prawo Ochrony Środowiska z 27 października 2002 r.

Na terenie gminy istnieją obiekty wpisane do rejestru zabytków w odniesieniu, do których obowiązują wymagania konserwatorskie we wszystkich działaniach planistycznych, projektowych i realizacyjnych. Zasady kształtowania przestrzennego i prowadzenia wszelkich inwestycji winny być podporządkowane wnioskowi i decyzjom konserwatorskim. Dotyczy to również zmiany sposobu zagospodarowania terenu, zmiany sposobu użytkowania obiektów oraz wtórnych podziałów historycznych założeń. Wszelka działalność inwestycyjna prowadzona przy tych obiektach i w obszarze objętym ochroną konserwatorską wymaga uzyskania pisemnego zezwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

c) skuteczności ochrony różnorodności biologicznej

Gmina Łuków charakteryzuje się wysokim wskaźnikiem lesistości. Lasy stanowią 33 % powierzchni ogólnej gminy. Kompleksy leśne są rozmieszczone stosunkowo równomiernie, największe i najbardziej zróżnicowane znajdują się w północno-zachodniej części gminy. Południowo-zachodnia część gminy charakteryzuje się niską lesistością. Wśród lasów dominuje bór świeży i bór mieszany świeży.

Bory świeże składają się z drzewostanu sosnowego z nielicznymi domieszkami brzozy. Posiadają dość ubogie runo i podszyt. Charakteryzują się średnią odpornością na antropopresję oraz korzystnym klimatem.

Bory mieszane świeże rosną w granicach Łukowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i składają się z drzewostanów sosnowych z udziałem głównie dębu i brzozy i dość bogatym runem i podszytem. Cechuje je znaczna odporność i korzystny mikroklimat.

d) właściwych proporcji pomiędzy terenami o różnych formach użytkowania

Użytkowanie i zagospodarowanie gminy Łuków zapewnia zachowanie równowagi ekologicznej pomiędzy poszczególnymi elementami środowiska. Główne funkcje, jakie spełniają tereny gminy są następujące: rolnicza, leśna, mieszkaniowa, komunikacyjna i rekreacyjno - wypoczynkowe.

Do terenów wykorzystywanych rolniczo należy zaliczyć grunty orne i łąki. Gmina posiada średnie warunki naturalne do produkcji rolnej. Czynnikiem sprzyjającym rolnictwu są: rzeźba terenu i agroklimat. Znacznie mniej korzystne są: jakość i przydatność rolnicza gleb oraz warunki wodne.

Grunty orne znajdują się głównie w południowej części i północnej części gminy, natomiast użytki zielone związane są przede wszystkim z doliną Krzny Południowej oraz podmokłymi terenami powiązаныmi z Krzną Północną i Samicą.

Na terenie gminy jednostki osadnicze usytuowane są na ogół na obszarze równiny plejstoceńskiej, gdzie występują korzystne dla budownictwa warunki gruntowo - wodne i korzystny mikroklimat.

Projektuje się rozwój osadnictwa na zasadzie uzupełnienia i wzbogacenia istniejącej zabudowy poprzez wykorzystanie wolnych niezabudowanych terenów położonych przy istniejących ciągach komunikacyjnych, głównie w obszarach zwartej zabudowy wsi przy zachowaniu historycznych układów przestrzennych i zabudowie charakterystycznej dla obszarów wiejskich.

Na terenie gminy Łuków nie występują zakłady przemysłowe i nie przewiduje się ich lokalizacji. Brak takich zakładów jest obecnie walorem gminy, która może proponować inne kierunki rozwoju, np. rekreacyjno - wypoczynkowe.

Pozytywną rolę dla rozwoju gminy będą spełniać zakłady usługowe oraz drobne zakłady przemysłowe.

Gmina posiada rozwiniętą sieć komunikacyjną, na którą składają się:

- drogi krajowe:
 - nr 63-KD-GP (Siedlce – Łuków -Radzyń Podl) przebiegająca przez wieś Biardy, Krynkę , Gołaszyn, miasto Łuków , Jeziory, Gołębki, Jadwisin, Dminin,
 - nr 76-KD-GP (Wilga – Garwolin – Stoczek Łukowski – Łuków) przebiegająca przez wieś Sięciaszka Pierwsza, Dąbie, Zdżary,
- drogi wojewódzkie:
 - nr 806-KD-G (Łuków – Międzyrzec Podlaski) przebiegająca przez wieś Suleje,
 - nr 807-KD-G, (Maciejowice – Sobolew – Żelechów – Łuków) przebiegająca przez wieś: Czereśl i Ryzki,
 - nr 808-KD-G (Łuków – Serokomla – Kock) przebiegająca przez wsie: Świdry i Szczygły Górne,
- drogi powiatowe:
 - nr 1202 L Łuków –Strzyżew - Olszewnica
 - nr 1210 L Łuków - Aleksandrów -Gąsiory – Brzostówiec – Radzyń Podlaski
 - nr 1311 L Łuków - Dziewule
 - nr 1312 L Trzebieszów – Celiny – Krynka – Kolonia Gręzówka - Łuków
 - nr 1318 L Trzebieszów – Strzyżew - Aleksandrów
 - nr 1213 L Łuków -Malcanów – Domaszewnica –Sobole
 - nr 1259 L Łuków – Rzymki – Kępki – Kozły
 - nr 1308 L(Siedlce – Domanice) gr. woj. - Wólka Zastawska
 - nr 1309 L dr. pow. 308L - Żdżary - Dąbie
 - nr 1319 L Suchocin - Zarzec Łukowski
 - nr 1320 L Rzymy – Rzymki - Hanna
 - nr 1355L Szczygły Górne - Sarnów – Siedliska – Burzec
 - nr 1310 L Gołaszyn – Ławki 36420 Łuków – Ławki - Gręzówka
 - nr 1313 L Suleje – Role – Wólka Świątkowa

- nr 1322 L Jadwisin – Malcanów – Świdry
 - nr 1337 L Siecieszka – Czereśl
- oraz drogi gminne.

Rozwój funkcji komunikacyjnych polegać będzie na modernizacji i utrzymaniu w dobrym stanie dotychczasowych dróg.

Gmina posiada również rozwiniętą komunikację kolejową. Przez teren gminy przebiegają cztery linie kolejowe:

- magistralna linia dwutorowa (międzynarodowa) Warszawa-Siedlce-Łuków-Terespol-gr. Państwa,
- linia pierwszorzędna dwutorowa Skierniewice-Piława-Łuków,
- linia pierwszorzędna dwutorowa Łuków-Dęblin-Radom,
- linia drugorzędna jednotorowa Łuków-Lubartów-Lublin.

Reasumując, w celu zapewnienia równowagi ekologicznej pomiędzy poszczególnymi elementami środowiska w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przedstawiono propozycje niewielkiego zwiększenia powierzchni leśnych, ograniczenia zabudowy do terenów już pod nią przeznaczonych i występujących wzdłuż utwardzonych dróg oraz zaniechania przekształcania gruntów ornych na tereny osadnicze.

e) warunków zagospodarowania terenu, wynikających z potrzeb ochrony środowiska, prawidłowości gospodarowania zasobami przyrody oraz ochrony gruntów rolnych i leśnych

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zakłada rozwiązania funkcjonalno - przestrzenne funkcji gminy z uwzględnieniem potrzeb ochrony środowiska, prawidłowego gospodarowania zasobami przyrody oraz ochrony gruntów rolnych i leśnych.

Gmina Łuków posiada wysoki wskaźnik lesistości. Kompleksy leśne są rozmieszczone stosunkowo równomiernie, największe i najbardziej zróżnicowane znajdują się w północno-zachodniej części gminy. Południowo-zachodnia część gminy charakteryzuje się niską lesistością.

Grunty orne znajdują się głównie we wschodniej części gminy. Rolniczy charakter oraz dobre gleby pozwalają na kontynuowanie na tych obszarach użytkowania rolniczego. Łąki zajmują tereny obniżeń głównie w dolinie rzeki Krzny.

W obrębie gminy osadnictwo zlokalizowane jest na równinie plejstocenijskiej wzdłuż szlaków komunikacyjnych. Projektuje się kontynuowanie zabudowy mieszkaniowej na terenach już pełniących tę funkcję oraz na obszarach nie zabudowanych, wzdłuż utwardzonych dróg. W zasadzie nie przewiduje się wprowadzania osadnictwa na grunty orne, ze względu na wysoką jakość gleb oraz ukierunkowanie gminy na produkcję rolną.

Na terenie gminy głównymi traktami komunikacyjnymi są utwardzone drogi: wojewódzkie, krajowe i gminne. Projektuje się systematyczne remontowanie i utrzymywanie w czystości dróg.

Kluczową funkcję dla środowiska pełni lokalny system przyrodniczy gminy.

W płn. - zach. części gminy przebiega granica Łukowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Przewiduje się przekształcenie go na Łukowski Park Krajobrazowy. Również terenem proponowanym do objęcia ochroną prawną są obszary leśne położone w płn. – wsch. części gminy, które połączyłyby się z Radzyńskim Obszarem Chronionego Krajobrazu.

f) zagrożeń dla środowiska, z uwzględnieniem wpływu na zdrowie ludzi, które mogą powstawać na terenie objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz na terenach pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń tego planu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego opracowany jest w oparciu o najkorzystniejsze warunki dla funkcjonowania, standardu i komfortu życia mieszkańców gminy Łuków.

Odpowiednio prowadzona gospodarka wodno - ściekowa nie będzie powodowała zagrożenia zanieczyszczenia gleb, wód powierzchniowych i podziemnych. Do planowanej inwestycji zostanie dostosowany system kanalizacji i oczyszczania ścieków.

Rolniczy i turystyczny charakter terenu nie sprzyja lokalizacji zakładów przemysłowych, które powodowałyby zanieczyszczenia poszczególnych komponentów środowiska. W związku z tym gmina Łuków nie jest i nie będzie narażona na niekorzystne zmiany środowiska przyrodniczego, a wręcz odwrotnie, ma szansę na ciągłą jego poprawę.

g) skutków dla istniejących form ochrony przyrody oraz innych obszarów chronionych

W miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy zostały uwzględnione istniejące formy ochrony przyrody oraz inne obszary chronione.

Obszary gminy spełniające różne funkcje użytkowe, a w szczególności: rolniczą, mieszkaniową, wypoczynkowo - rekreacyjną, leśną, i komunikacyjną współistnieją w sposób harmonijny z terenami objętymi ochroną.

Północna część gminy Łuków należy do obszaru węzłowego o znaczeniu krajowym, oznaczonym symbolem 13K (Obszar Siedlecki). Funkcje korytarzy ekologicznych pełnią ciekł wodne, większe kompleksy leśne i tereny trwałych użytków zielonych.

Z tymi obszarami związane są trasy migracji roślin i zwierząt. Zachowanie ich w możliwie niezmienionym stanie jest jednym z podstawowych warunków prawidłowego funkcjonowania środowiska przyrodniczego.

Przebiegająca przez gminę rzeka Krzna stanowi główny element hydrograficzny. W projekcie miejscowego planu zagospodarowania, w obrębie przyrodniczego systemu gminy, obowiązują preferencje o dbałość i ciągłość ekologiczną.

h) zmian w krajobrazie

Walory krajobrazowe gminy zostały zachowane, ale ulegają stałym przeobrażeniom. Człowiek zmienia otoczenie, modeluje powierzchnię ziemi, a więc wpływa na krajobraz. Ocena walorów krajobrazowych jest stosunkowo trudnym zadaniem. Opiera się w głównej mierze na emocjonalnym związku z danym typem krajobrazu. Do podstawowych kryteriów oceny zalicza się różnorodność, kontrastowość form rzeźby terenu, różnorodność typów krajobrazu oraz stopień ich antropogenicznego przekształcenia.

W krajobrazie gminy najbardziej widoczną formą jest obszar płaskiej moreny dennej (wysoczyzny polodowcowej) z miejscowo występującymi niewielkimi zagłębieniami wytopiskowymi i bezodpływowymi o nieregularnym kształcie. Powierzchnia terenu rozcięta szerokimi dolinami rzecznyymi (Krzna Południowa Krzna Północna) o łagodnych zboczach.

Pozytywnie na urozmaicenie krajobrazu wpływa sieć hydrograficzna.

Na obszarze gminy wyróżnić można trzy typy krajobrazu: naturalny, naturalne -kulturowy oraz kulturowy.

Istniejące naturalne elementy krajobrazu objęte są strefą krajobrazu chronionego. Szczególne cenne są obszary objęte strefami ochrony konserwatorskiej. Wszelkie działania inwestycyjne i prace projektowe w tych strefach wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w ramach obowiązujących unormowań prawnych.

Projekt zakłada, że na pozostałym obszarze nowo powstające budynki i zmiany

powierzchni ziemi mogą być zaakceptowane, pod warunkiem gdy będą jak najmniej ingerowały w krajobraz.

5. Ocena możliwości rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko, które mogą wynikać z realizacji ustaleń projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Dzięki działaniom prowadzącym do stałej poprawy jakości środowiska zagrożenia dla gminy Łuków są niewielkie. Mogą być one związane przede wszystkim z użytkowaniem gruntów ornych, łąk oraz terenów zabudowanych oraz z funkcjonowaniem zakładów przemysłowych.

Część obszaru gminy zajmują grunty orne. Obejmują one głównie wschodnią część gminy. Dobrej jakości gleby sprawiają, że planuje się podtrzymanie na tych terenach funkcji rolniczej.

Ograniczenia w użytkowaniu gruntów praktycznie nie wystąpią. Pewne utrudnienia powoduje erozja gleb na dużych odkrytych przestrzeniach. Gleby mogą być zagrożone przez erozję wodną i wietrzną oraz narażone na przesuszenie. Zabiegami przeciwoerozyjnymi na gruntach ornych jest przede wszystkim wprowadzanie zadrzewień śródpolnych pasmowych i kępowych. Erozji zapobiega również wprowadzanie upraw sadowniczych, krzewów owocowych i trwałych użytków zielonych oraz stosowanie właściwej agrotechniki m.in. uprawa przedplonów i poplonów. Przesuszeniu gleb zapobiegnie sprawnie działający system melioracji.

Łąki zajmują rozległą dolinę Krzny. Szczególnie cenne przyrodniczo są łąki występujące na glebach pochodzenia organicznego. W celu stworzenia naturalnych siedlisk flory i fauny należy rozważyć możliwość przywrócenie tym obszarom ich naturalnego stanu. W związku z tym należy zaniechać stosowania chemizacji terenów zielonych oraz monokultury traw.

Z uwagi na ochronę ekosystemu wód powierzchniowych i podziemnych zakazuje się odprowadzania ścieków i osadów pochodzących z osadników bezodpływowych (szamb) do gruntu i wód powierzchniowych.

Obszary obniżen powypiskowych pozostaną w dotychczasowym użytkowaniu, jako użytki zielone i utrzymywane będą jako tereny otwarte, ze względu na pełniące przez nie rolę korytarzy ekologicznych.

Zabudowa mieszkaniowa występuje na ogół na obszarze równiny, gdzie występują korzystne dla budownictwa warunki gruntowo - wodne. Projektuje się rozwój osadnictwa na zasadzie uzupełnienia i wzbogacenia istniejącej zabudowy poprzez wykorzystanie wolnych niezabudowanych terenów położonych przy istniejących ciągach komunikacyjnych, przy zachowaniu historycznych układów przestrzennych i zabudowie charakterystycznej dla terenów.

Na terenie gminy poza istniejącym zakładami nie przewiduje się lokalizacji dużych zakładów przemysłowych.

Zakłada się likwidację nielegalnych wysypisk i składowisk odpadów.

Gmina ma charakter rolniczo-turystyczny. Wysoki wskaźnik lesistości zwiększa atrakcyjność turystyczną gminy.

Istniejący system komunikacyjny gminy jest wystarczający. Przewiduje się modernizację istniejących szlaków komunikacyjnych oraz utrzymywanie ich w dobrym stanie. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniają walory krajobrazowe gminy. Projekt zakłada, że nowo powstające obiekty i zmiany powierzchni ziemi mogą być zaakceptowane gdy będą jak najmniej ingerowały w krajobraz szczególnie na terenach objętych strefami ochrony konserwatorskiej.

Miejscowy plan zagospodarowania gminy Łuków proponuje w sposób kompleksowy rozwiązania eliminujące lub ograniczające do minimum negatywne oddziaływania na środowisko.

OPRACOWALI:

*mgr inż. arch. Henryk Dołęgowski
upr. urb. 812/89*

*mgr inż. arch. Agnieszka Cajgner
mgr inż. arch. Anna Dawidziuk
mgr Roman Kopytiuk
mgr Marek Kulhawczuk*